

1 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 2018

ΜΗΝ ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ

ΕΧΩΝ ΗΜΕΡΑΣ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ ΚΑΙ ΜΙΑΝ

ΤΗΙ Α΄ ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

† Η ΚΑΤΑ ΣΑΡΚΑ ΠΕΡΙΤΟΜΗ ΤΟΥ
ΚΥΡΙΟΥ ΗΜΩΝ ΙΗΣΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥΒασιλείου ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καπ-
παδοκίας τοῦ μεγάλου (†379).

* * * * *

Ἐὰν τύχη ἐν Κυριακῇ ἢ παροῦσα ἡμέρα, τῷ Σαββάτῳ ἐσπέρας, μετὰ τὸν Προοιμακόν, στιχολογοῦμεν τὸ ἀ΄ Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς δὲ τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ι΄ καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Ἀναστάσιμα δ΄, τῆς Ἑορτῆς γ΄ καὶ τοῦ Ἁγίου γ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. δ΄ Σοφίας ἐραστής. Καὶ νῦν, τό ἀ΄ τοῦ Ἦχου. Εἴσοδος. Φῶς ἰλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα. — Εἰς τὸν Στίχον, τὰ Ἀναστάσιμα Στιχηρὰ. Δόξα, τοῦ Ἁγίου, Ἦχος πλ. β΄ Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς, Ἦχος πλ. δ΄ Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός. Ἀπολυτίκιον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὅρθρον, μετὰ τὸν Τριαδικὸν Κανόνα, ἢ Λιτὴ τοῦ Ἁγίου, τό, Ἄξιόν ἐστι, καὶ Τροπάριον τῆς Ἑορτῆς. Μετὰ τὴν Στιχολογίαν τοῦ Ψαλτηρίου, καὶ τοῦ Πολυελέου, Καθίσματα Ἀναστάσιμα κατὰ σειρᾶν, καὶ τὰ τελευταῖα τοῦ Ἁγίου μετὰ τοῦ Θεοτοκίου αὐτῶν. Τὰ Εὐλογητάρια, ἢ Ὑπακοή, τὰ Ἀντίφωνα, καὶ Προκείμενον τοῦ Ἦχου. Κανόνες, ὁ Ἀναστάσιμος, τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἀπό γ΄ Ὡιδῆς, Κάθισμα τοῦ Ἁγίου, καὶ τῆς Ἑορτῆς. Ἀφ΄ ἑκτῆς, Κοντάκιον, καὶ Οἶκος Ἀναστάσιμος. Καταβασίαι διπλαῖ. Εὐαγγέλιον Ἑωθινόν. Ἀνάστασιν Χριστοῦ, Ὁ Ν΄. Δόξα, Ταῖς τῶν Ἀποστόλων. Καὶ νῦν, Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Ἰδιόμελον, Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς. Ἡ Τιμιωτέρα στιχολογεῖται καὶ μετ΄ αὐτήν, ἢ Θ΄ Ὡιδῆ τῆς Ἑορτῆς καὶ τοῦ Ἁγίου. Ἐξαποστειλάριον Ἀναστάσιμον, τοῦ Ἁγίου καὶ τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τοὺς Αἴνους, Ἀναστάσιμα δ΄ καὶ τῆς Ἑορτῆς μετὰ τῶν τοῦ Ἁγίου δ΄. Δόξα, τοῦ Ἁγίου. Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς. Δοξολογία Μεγάλη.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, εἰ βούλει, λέγε τὰ Ἀντίφωνα τῆς Ἑορτῆς. Εἰσοδικόν, Δεῦτε προσκυνήσωμεν... Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν... Τρισάγιον. Ἀπόστολος τοῦ Ἁγίου. Εὐαγγέλιον τῆς Ἑορτῆς, καὶ καθεξῆς ἢ θεία Λειτουργία τοῦ Μεγ. Βασιλείου. Κοινωνικόν, Αἰνεῖτε. Ἀντὶ δὲ τοῦ, Εἶδομεν τὸ φῶς, λέγε τό, Μορφὴν ἀναλλοιώτως, κ.τ.λ.

Ἐὰν δὲ τύχη ἐν ἄλλῃ ἡμέρᾳ ἢ παροῦσα Ἑορτή, ἢ Ἀκολουθία ψάλλεται καθὼς ἐστὶν ἐφεξῆς τετυπωμένη.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ἄρχεται ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκων τὸν Προοιμακὸν Ψαλμόν, λέγων οὕτω·

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.

Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ ἡμῶν.

Ψαλμὸς ργ΄ (103).

Εὐλόγει, ἢ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον· Κύριε ὁ Θεός μου, ἐμεγαλύνθης σφόδρα. Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς ἱμάτιον. Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι τὰ ὑπερῶα αὐτοῦ. Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ περιπατῶν ἐπὶ πτερυγῶν ἀνέμων. Ὁ ποιῶν τοὺς Ἀγγέλους αὐτοῦ πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς αὐτοῦ πυρὸς φλόγα. Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν αὐτῆς, οὐ κλιθῆσεται εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Ἄβυσσος ὡς ἱμάτιον τὸ περιβόλαιον αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὀρέων στήσονται ὕδατα. Ἀπὸ ἐπιτιμῆσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν. Ἀναβαίνουνσιν ὄρη, καὶ καταβαίνουνσιν πεδία εἰς τὸν τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας αὐτά. Ὅριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται, οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλῦψαι τὴν γῆν. Ὁ ἐξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγγιν, ἀναμέσον τῶν ὀρέων διελεύσονται ὕδατα. Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ, προσδέξονται ὄναγροι εἰς δίψαν αὐτῶν. Ἐπὶ αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κατασκηνώσει· ἐκ μέσου τῶν πετρῶν δώσουσι φωνήν. Ποτίζων ὄρη ἐκ τῶν ὑπερῶων αὐτοῦ ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου χορτασθήσεται ἡ γῆ. Ὁ ἐξανατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι, καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων. Τοῦ ἐξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς, καὶ οἶνος εὐφραίνει

καρδίαν ἀνθρώπου. Τοῦ ἰλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ· καὶ ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει. Χορτασθήσονται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ κέδροι τοῦ Λιβάνου ἄς ἐφύτευσας. Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ ἐρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν. Ὅρη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα καταφυγὴ τοῖς λαγωαῖς. Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς· ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ. Ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ· ἐν αὐτῇ διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ δρυμοῦ. Σκύμνοι ὠρνώμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρωσίν αὐτοῖς. Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται. Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἕως ἑσπέρας. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας· ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου. Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὐρύχωρος· ἐκεῖ ἐρπετά, ὧν οὐκ ἔστιν ἀριθμὸς, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων. Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται· δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ. Πάντα πρὸς σέ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφήν αὐτῶν εἰς εὐκαιρον. Δόντος σου αὐτοῖς, συλλέξουσιν. Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος· ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται. Ἀντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν. Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμά σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς. Ἦτω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας· εὐφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αὐτοῦ. Ὁ ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν· ὁ ἀπτόμενος τῶν ὀρέων καὶ καπνίζονται. Αἰσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἕως ὑπάρχω. Ἦδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογία μου, ἐγὼ δὲ εὐφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ. Ἐκλείποιεν ἁμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αὐτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον.

Καὶ πάλιν.

Ὁ ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ· ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ. Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε· πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα. Καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ'). Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

**Εἶτα, Συναπτὴ μεγάλη ὑπὸ τοῦ Διακόνου,
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...**

Ἡ ΣΤΙΧΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΨΑΛΤΗΡΙΟΥ

Στιχολογοῦμεν τοῦ, Μακάριος ἀνὴρ, τὴν α' στάσιν. Εἶτα·

**Συναπτὴ μικρὰ, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...**

ΟΙ ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΙ ΨΑΛΜΟΙ

Καὶ ἀρχόμεθα τοῦ· «Κύριε, ἐκέκραξα».

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου· πρόσχευε τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς θυμίαμα ἐνώπιόν σου· ἔπαρσις τῶν χειρῶν μου θυσία ἑσπερινή· εἰσάκουσόν μου, Κύριε.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χεῖλη μου.

Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις ἐν ἁμαρτίαις.

Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτῶν.

Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἁμαρτωλοῦ μὴ λιπανάτω τὴν κεφαλὴν μου.

Ὅτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὐδοκίαις αὐτῶν· κατεπόθησαν ἐχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Ἀκούσονται τὰ ῥήματά μου, ὅτι ἠδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρῶάγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὀστᾶ αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

Ὅτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὀφθαλμοί μου ἐπὶ σοὶ ἤλπισα, μὴ ἀντανέλης τὴν ψυχὴν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος, ἧς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρω αὐτῶν οἱ ἁμαρτωλοί· κατὰ μόνας εἰμι ἐγώ, ἕως ἂν παρέλθω.

Φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῆ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου· τὴν θλιψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελάω.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου, καὶ σὺ ἔγνωσ τὰς τριβούς μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἣ ἐπορευόμην, ἔκρουσαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιὰ, καὶ ἐπέβλεπον, καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ, καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχὴν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε· εἶπα· Σὺ εἶ ἡ ἐλπίς μου, μερίς μου εἶ, ἐν γῆ ζώντων.

Πρόσχεσ πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι ἐταπεινώθην σφόδρα.

Ῥῦσαί με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχὴν μου, τοῦ ἐξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί σου.

Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἕως οὗ ἀνταποδῶς μοι.

Ψαλμὸς ρκθ' (129).

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε· Κύριε, εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Γενηθήτω τὰ ὦτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ἰστῶμεν Στίχους στ', καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τοῦ Ἁγίου γ'.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τῆς Ἑορτῆς,

Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Στίχ. α'. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσης, Κύριε, Κύριε, τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ ἴλασμός ἐστιν.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου ὑπέμεινά σε, Κύριε· ὑπέμεινεν ἡ ψυχὴ μου εἰς τὸν λόγον σου, ἤλπισεν ἡ ψυχὴ μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ, ...

Στίχ. γ'. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας, ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὁ αὐτός. Ανατολίου.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, παῖσι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου Ποιητής, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε δόξα σοι.

Στιχηρὰ Προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Στίχ. δ'. Ὅτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ' αὐτῷ λύτρωσις· καὶ αὐτὸς λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν αὐτοῦ.

Ὁ ἐπωνύμως κληθείς τῆς βασιλείας, ὅτε τὸ βασίλειον σὺ ἱεράτευμα, τὸ τοῦ Χριστοῦ ἔθνος ἅγιον, φιλοσοφία, καὶ ἐπιστήμη Πάτερ ἐποίμανας, τότε διαδήματι, σὲ κατεκόσμησε, τῆς βασιλείας Βασιλείε, βασιλευόντων, ὁ βασιλεύων καὶ πάντων Κύριος, ὁ τῷ τεκόντι

συννοούμενος, αἰδίως Υἱὸς καὶ συνάναρχος· ὃν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ψαλμὸς ριζ' (116).

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔθνη, ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Τεραρχίας στολαῖς ἠγλαϊσμένος, χαίρων ἀνεκήρυξας τὸ Εὐαγγέλιον, τῆς βασιλείας Βασιλειαί, Ὁρθοδοξίας, τῆ Ἐκκλησίᾳ βλύσας διδάγματα· οἷς νῦν φωτιζόμενοι, μίαν Θεότητα, τὴν ἐν Πατρὶ παντοκράτορι, μονογενεῖ τε, τοῦ Θεοῦ Λόγῳ καὶ θείῳ Πνεύματι, θεολογοῦμεν καὶ δοξάζομεν, ἐν προσώποις τρισὶν ἀδιαίρετον· ἦν ἰκέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Στίχ. ς'. Ὅτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὁ οὐρανίαις συνῶν χοροστασίαις, καὶ συναυλιζόμενος πάτερ Βασιλειαί· ὦν καὶ τὸν βίον ἐζήλωσας, τῇ λαμπροτάτῃ, εἰλικρινείᾳ τῆς πολιτείας σου, ἔτι μετὰ σώματος ἀναστρεφόμενος, τοῖς ἐπὶ γῆς ὡς τις ἄσαρκος· τοὺς ἐντροφῶντας, τῆς θεοπνεύστου διδασκαλίας σου, ἐκ τῶν κινδύνων, καὶ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καθικέτευε σῶσαι, καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'. Ἀνατολίου.

Σοφίας ἐραστῆς γενόμενος Ὅσιε, καὶ πάντων τῶν ὄντων, τὴν πρὸς Θεὸν προκρίνας συμβίωσιν, μελέτην θανάτου, εἰκότως τῷ βίῳ κατέλιπες· τὰ γὰρ σαρκὸς πάθη, ἐγκρατείας πόνοις, σεαυτῷ περιελόμενος, καὶ θείου μελέτη Νόμου, ἀδούλωτον τῆς ψυχῆς τηρήσας τὸ ἀξίωμα, ἀρετῆς περιουσία, ὅλον τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, καθυπέταξας τῷ πνεύματι· διὸ σάρκα μισήσας, καὶ κόσμον καὶ κοσμοκράτορα, παριστάμενος τῷ Χριστῷ, αἴτησαι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν·

οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΕΙΣΟΔΟΣ - ΕΠΙΛΥΧΝΙΟΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑ

Ψαλλομένου τοῦ Καὶ νῦν γίνεται ἡ εἴσοδος ὑπὸ τοῦ ἱερέως καὶ τοῦ διακόνου μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου.

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης τὴν ἐπιλύχνιον εὐχαριστίαν χῦμα·

Φῶς ἰλαρὸν ἀγίας δόξης, * ἀθανάτου Πατρός, * οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος, * Ἰησοῦ Χριστέ, * ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἡλίου δύσιν, * ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, * ὑμνοῦμεν Πατέρα, Υἱόν, * καὶ ἄγιον Πνεῦμα, Θεόν. * Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς * ὑμνεῖσθαι φωναῖς αἰσῖαις, * Υἱὲ Θεοῦ, ζῶν ὁ διδούς· * διὸ ὁ κόσμος σε δοξάζει.

ΤΟ ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ὁ διάκονος· Ἐσπέρας προκείμενον.

Καὶ ψάλλεται ἐκ γ' τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας.

Τῇ Κυριακῇ ἐσπέρας.

Ἦχος πλ. δ'. Ψαλμὸς ρλγ'.

Ἴδου δὴ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δούλοι Κυρίου. (ρλγ' 1)

Στίχ. α'. Οἱ ἐσπῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. (ρλγ' 1)

Στίχ. β'. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἅγια καὶ εὐλογεῖτε τὸν Κύριον. (ρλγ' 2)

ΤΑ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑΤΑ

Γενέσεως τὸ Ἀνάγνωσμα (ιζ' 1-14).

Ἐφθῆ Κύριος, τῷ Ἄβραμ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεὸς σου· εὐαρέσκει ἐναντίον ἐμοῦ, καὶ γίνου ἄμεμπτος. Καὶ θήσομαι τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐμοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ πληθυνῶ σε σφόδρα· καὶ ἔσῃ πατὴρ πλήθους ἔθνων. Καὶ οὐ κληθήσεται τὸ ὄνομα

σου Ἀβραμ, ἀλλ' ἔσται τὸ ὄνομά σου Ἀβρα-
άμ, ὅτι πατέρα πολλῶν Ἐθνῶν τέθεικά σε.
Καὶ ἀύξανῶ σε σφόδρα σφόδρα, καὶ θήσω σε
εἰς Ἐθνη, καὶ Βασιλεῖς ἐκ σοῦ ἐξελεύσονται.
Καὶ στήσω τὴν διαθήκην μου ἀνὰ μέσον ἐ-
μοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον σοῦ, καὶ ἀνὰ μέσον τοῦ
σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς αὐ-
τῶν, εἰς διαθήκην αἰώνιον, καὶ ἔσομαι αὐτοῖς
Θεός. Καὶ ἔπεσεν Ἀβραάμ ἐπὶ πρόσωπον αὐ-
τοῦ, καὶ προσεκύνησε τῷ Κυρίῳ. Καὶ εἶπεν ὁ
Θεὸς πρὸς Ἀβραάμ· Σὺ δὲ τὴν διαθήκην μου
διατηρήσεις, σύ, καὶ τὸ σπέρμα σου μετὰ σὲ
εἰς τὰς γενεὰς αὐτῶν. Καὶ αὕτη ἡ διαθήκη, ἣν
διατηρήσεις ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ἀναμέσον
τοῦ σπέρματός σου μετὰ σὲ εἰς τὰς γενεὰς
αὐτῶν. Περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν·
καὶ περιτμηθήσεσθε τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυ-
στίας ὑμῶν, καὶ ἔσται εἰς σημεῖον διαθήκης
ἀναμέσον ἐμοῦ καὶ ὑμῶν. Καὶ παιδίον ὀκτῶ
ἡμερῶν, περιτμηθήσεται ὑμῖν πᾶν ἀρσενικόν
εἰς τὰς γενεὰς ὑμῶν. Καὶ ἀπερίτμητον ἄρσεν,
ὃ οὐ περιτμηθήσεται τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυ-
στίας αὐτοῦ τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ, ἐξολοθρευ-
θήσεται ἡ ψυχὴ ἐκείνη ἐκ τοῦ γένους αὐτῆς·
ὅτι τὴν διαθήκην μου διεσκέδασε.

Παροιμιῶν τὸ Ἀνάγνωσμα (ἡ' 22-30).

Κύριος ἔκτισέ με ἀρχὴν ὁδῶν αὐτοῦ εἰς ἔργα
αὐτοῦ. Πρὸ τοῦ αἰῶνος ἐθεμελίωσέ με, ἐν ἀρ-
χῇ πρὸ τοῦ τὴν γῆν ποιῆσαι. Καὶ πρὸ τοῦ τὰς
ἀβύσσους ποιῆσαι, πρὸ τοῦ προελθεῖν τὰς
πηγὰς τῶν ὑδάτων. Πρὸ τοῦ ὄρη ἐδρασθῆναι,
πρὸ δὲ πάντων τῶν βουνῶν γεννᾶ με. Κύριος
ἐποίησε χώρας καὶ ἀοικήτους, καὶ ἄκρα οἰ-
κούμενα τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἦνίκα ἠτοίμαζε
τὸν οὐρανόν, συμπαρήμην αὐτῷ, καὶ ὅτε ἀ-
φώριζε τὸν ἑαυτοῦ θρόνον ἐπ' ἀνέμων. Ἦνί-
κα ἰσχυρὰ ἐποίει τὰ ἄνω νέφη, καὶ ὡς ἀσφα-
λεῖς ἐτίθει πηγὰς τῆς ὑπ' οὐρανόν. Ἐν τῷ τι-
θέναι τῇ θαλάσῃ ἀκριβασμὸν αὐτοῦ, καὶ ὕ-
δατα οὐ παρελεύσεται στόμα αὐτοῦ, καὶ ἰσχυ-
ρὰ ἐποίει τὰ θεμέλια τῆς γῆς, ἥμην παρ' αὐ-
τῷ ἀρμόζουσα. Ἐγὼ ἤμην, ἣ προσέχαιρε·
καθ' ἡμέραν δὲ εὐφραίνομην ἐν προσώπῳ
αὐτοῦ ἐν παντί καιρῷ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ Ἀνάγνωσμα
(Παροιμ. ι' 31, ἐκλογή).

Στόμα δικαίου ἀποστάζει σοφίαν, χεὶρ δὲ
ἀνδρῶν ἐπίστανται χάριτας. Στόμα σοφῶν
μελετᾷ σοφίαν, δικαιοσύνη δὲ ῥύεται αὐτοὺς
ἐκ θανάτου. Τελευτήσαντος ἀνδρὸς δικαίου,
οὐκ ὄλλυται ἐλπίς· υἱὸς γὰρ δίκαιος γεννᾶται
εἰς ζωὴν, καὶ ἐν ἀγαθοῖς αὐτοῦ καρπὸς δικαι-
οσύνης τρυγήσει. Φῶς δικαίους διὰ παντός,
καὶ παρὰ Κυρίου εὐρήσουσι χάριν καὶ δόξαν.
Γλῶσσα σοφῶν καλὰ ἐπίσταται, καὶ ἐν καρδί-
ᾳ αὐτῶν ἀναπαύσεται σοφία. Ἀγαπᾷ Κύριος
ὀσίας καρδίας, δεκτοὶ δὲ αὐτῷ πάντες ἄμωμοι
ἐν ὁδῷ. Σοφία Κυρίου φωτιεῖ πρόσωπον συνε-
τοῦ· φθάνει γὰρ τοὺς ἐπιθυμοῦντας αὐτήν,
πρὸ τοῦ γνωσθῆναι, καὶ εὐχερῶς θεωρεῖται ὑ-
πὸ τῶν ἀγαπώντων αὐτήν. Ὁ ὀρθρῖσας πρὸς
αὐτήν, οὐ κοπιᾷσει· καὶ ὁ ἀγρυπνήσας δι' αὐ-
τήν, ταχέως ἀμέριμος ἔσται. Ὅτι τοὺς ἀξί-
ους αὐτῆς αὐτὴ περιέρχεται ζητοῦσα, καὶ ἐν
ταῖς τρίβοις φαντάζεται αὐτοῖς εὐμενῶς. Σο-
φίας οὐ κατισχύσει ποτὲ κακία. Διὰ ταῦτα καὶ
ἐραστῆς ἐγενόμην τοῦ κάλλους αὐτῆς, καὶ ἐ-
φίλησα ταύτην, καὶ ἐξεζήτησα ἐκ νεότητός
μου, καὶ ἐζήτησα νύμφην ἀγαγέσθαι ἐμαυτῷ.
Ὅτι ὁ πάντων Δεσπότης ἠγάπησεν αὐτήν·
μύστις γὰρ ἐστὶ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐπιστήμης, καὶ
αἰρετὶς τῶν ἔργων αὐτοῦ. Οἱ πόνοι αὐτῆς, εἰ-
σὶν ἀρεταί· σωφροσύνην δὲ καὶ φρόνησιν αὐ-
τὴ διδάσκει, δικαιοσύνην καὶ ἀνδρείαν, ὧν
χρησιμώτερον οὐδὲν ἐστὶν ἐν βίῳ ἀνθρώποις.
Εἰ δὲ καὶ πολυπειρίαν ποθεῖ τις, οἶδε τὰ ἀρ-
χαῖα καὶ τὰ μέλλοντα εἰκάζειν· ἐπίσταται
στροφὰς λόγων, καὶ λύσεις αἰνιγμάτων· ση-
μεῖα καὶ τέρατα προγινώσκει, καὶ ἐκβάσεις
καιρῶν καὶ χρόνων· καὶ πᾶσι σύμβουλος ἐ-
στιν ἀγαθῆ. Ὅτι ἀθανασία ἐστὶν ἐν αὐτῇ, καὶ
εὐκλεία ἐν κοινωνίᾳ λόγων αὐτῆς. Διὰ τοῦτο
ἐνέτυχον τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐδεήθην αὐτοῦ, καὶ
εἶπον ἐξ ὅλης μου τῆς καρδίας· Θεὲ Πατέρων
καὶ Κύριε τοῦ ἐλέους, ὁ ποιήσας τὰ πάντα ἐν
λόγῳ σου, καὶ τῇ σοφίᾳ σου κατασκευάσας
τὸν ἄνθρωπον, ἵνα δεσπόζη τῶν ὑπὸ σοῦ γε-
νομένων κτισμάτων, καὶ διέπη τὸν κόσμον ἐν
ὀσιότητι καὶ δικαιοσύνῃ, δός μοι τὴν τῶν σῶν

θρόνων πάρεδρον σοφίαν, καὶ μὴ με ἀποδοκιμάσης ἐκ παίδων σου· ὅτι ἐγὼ δούλος σός, καὶ υἱὸς τῆς παιδίσκης σου. Ἐξαπόστειλον αὐτὴν ἐξ ἁγίου κατοικητηρίου σου, καὶ ἀπὸ θρόνου δόξης σου, ἵνα συμπαροῦσά μοι διδάξῃ με, τί εὐάρεστόν ἐστι παρὰ σοί· καὶ ὁδηγήσει με ἐν γνώσει, καὶ φυλάξει με ἐν τῇ δόξῃ αὐτῆς. Λογισμοὶ γὰρ θνητῶν πάντες δειλοὶ καὶ ἐπισφαλεῖς αἱ ἐπίνοιαι αὐτῶν.

* * *

ΑΙ ΔΕΗΣΕΙΣ

Ὁ διάκονος τὴν ἐκτενῆ δέησιν· Εἴπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς κτλ.

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν τὸ Κύριε, ἐλέησον τρίς, εἰς δὲ τὴν τελευταίαν ἅπαξ.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἐσπέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα· συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Πληρώσωμεν τὴν ἐσπερινὴν δέησιν...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Ἀντιλαβοῦ, σῶσον...

Ὁ χορὸς· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ διάκονος· Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν...

Ὁ χορὸς εἰς ἐκάστην δέησιν· Παράσχου, Κύριε.

Ὁ διάκονος· Τῆς Παναγίας, ἀχράντου...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς· Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς· Εἰρήνη πᾶσι.

Ὁ χορὸς· Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Ὁ διάκονος· Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν...

Ὁ χορὸς· Σοί, Κύριε.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν τῆς κεφαλοκλισίας καὶ τὴν ἐκφώνησιν· Εἴη τὸ κράτος τῆς βασιλείας σου...

Ὁ χορὸς· Ἀμήν.

* * *

Η ΛΙΤΗ

Εἰς τὴν Λιτὴν, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος γ'. Γερμανοῦ.

Χριστὸν εἰσοικισάμενος ἐν τῇ ψυχῇ σου, διὰ τῆς καθαρᾶς σου πολιτείας, τὴν πηγὴν τῆς ζωῆς, ἱεροφάντα Βασίλειε, ποταμοὺς ἀνέβλυσας δογμάτων εὐσεβῶν τῇ οἰκουμένῃ· ἐξ ὧν ποτιζόμενος ὁ πιστὸς τῆς Ἐκκλησίας λαός, καρπὸν χειλέων ὁμολογούντων, τὴν χάριν προσφέρει, τῷ δοξάσαντι τὴν μνήμην σου, εἰς αἰῶνα αἰῶνος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Μύρον ἐκενωθὲν ἐπὶ σοὶ τῆς χάριτος, ἔχρισέ σε ἱερουργῆσαι, τὸ Εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας τῶν οὐρανῶν, Βασίλειε θεοφάντορ· τοῦ Χριστοῦ γὰρ εὐωδία γενόμενος, τῆς ὁσμῆς τῆς γνώσεως αὐτοῦ, τὴν οἰκουμένην ἐπλήρωσας· διὸ τὰς φωνὰς τῶν οἰκετῶν σου εὐμενῶς δε-

χόμενος, αἴτησαι ἡμῖν τοῖς τιμῶσί σε, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Βύζαντος.

Τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἀμπεχόμενος, Τριάδος ὑπέρμαχε Βασίλειε, θρόνῳ παρέστης δικαστικῶ, προκινδυνεύων τῆς πίστεως· καὶ ἀθλητικὴν ἔνστασιν ἐπιδειξάμενος, θυμὸν ἐπάρχου κατήσχυνας, θρασυνομένου τῷ κράτει τῆς ἀσεβείας· καὶ σπλάγχνων ἐκτομὴν ἀπειλοῦντος, προθύμως ταῦτα προέκρινας· καὶ μάρτυς γενόμενος τῇ προαιρέσει, τὸν στέφανον ἀνεδήσω τῆς νίκης παρὰ Χριστοῦ, τοῦ ἔχοντος τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ Θεότητι.

Καὶ νῦν. Τῆς Ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολὴν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομὴν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἀναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

ΤΑ ΑΠΟΣΤΙΧΑ

Εἰς τὸν Στίχον, Στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Βύζαντος.

Ὡ θεία καὶ ἱερὰ τῆς Χριστοῦ Ἐκκλησίας μέλισσα, Βασίλειε παμμακάριστε! Σὺ γὰρ τοῦ Θεοῦ πόθου τῷ κέντρῳ, σεαυτὸν καθοπλίσας, τῶν θεοστυγῶν αἰρέσεων τὰς βλασφημίας κατέστρωσας· καὶ ταῖς ψυχαῖς τῶν πιστῶν, εὐσεβείας τὸν γλυκασμὸν ἐθησαύρισας. Καὶ νῦν τοὺς θεοὺς λειμῶνας, τῆς ἀκηράτου διερχόμενος νομῆς, μνημόνευε καὶ ἡμῶν, παρῳστῶς τὴν Τριάδα τὴν ὁμοούσιον.

Ὁ αὐτός. Βασιλείου Μοναχοῦ.

Στίχ. Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν.

Πάντων τῶν Ἁγίων ἀνεμάξω τὰς ἀρετάς, πατὴρ ἡμῶν Βασίλειε· Μωϋσέως τὸ πρᾶον· Ἡλιοῦ τὸν ζῆλον· Πέτρου τὴν ὁμολογίαν· Ἰωάννου τὴν θεολογίαν· ὡς Παῦλος ἐκβοῶν οὐκ ἐπαύσω· Τίς ἀσθενεῖ, καὶ οὐκ ἀσθενῶ; τίς σκανδαλίζεται, καὶ οὐκ ἐγὼ πυροῦμαι; Ὅθεν σὺν αὐτοῖς ἀυλιζόμενος, ἰκέτευε σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Στίχ. Στόμα δικαίου μελετήσει σοφίαν καὶ ἡ γλῶσσα αὐτοῦ λαλήσει κρίσιν.

Τῶν ὄντων ἐκμελετήσας τὴν φύσιν, καὶ πάντων περισκοπήσας τὸ ἄστατον, μόνον εὗρες ἀκίνητον, τὸν ὑπερουσίως ὄντα Δημιουργὸν τοῦ παντός· ᾧ καὶ μᾶλλον προσθέμενος, τῶν οὐκ ὄντων τὸν πόθον ἀπέρριψας. Πρέσβευε καὶ ἡμᾶς, τοῦ Θεοῦ πόθου τυχεῖν, ἱεροφάντα Βασίλειε.

Δόξα. Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ὁ τὴν χάριν τῶν θαυμάτων οὐρανόθεν κομισάμενος, καὶ τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων στηλιτεύσας ἐν τοῖς δόγμασιν, ἀρχιερέων ὑπάρχεις δόξα καὶ ἐδραῖωμα, παμμακάριστε Βασίλειε, καὶ πάντων τῶν πατέρων διδασκαλίας ὑπόδειγμα. Παρόρησιαν ἔχων πρὸς Χριστόν, αὐτὸν ἰκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Οὐκ ἐπησχύνθη ὁ πανάγαθος Θεός, τῆς σαρκὸς τὴν Περιτομὴν ἀποτμηθῆναι· ἀλλ' ἔδωκεν ἑαυτόν, τύπον καὶ ὑπογραμμόν, πασι πρὸς σωτηρίαν· ὁ γὰρ τοῦ Νόμου ποιητῆς, τὰ τοῦ Νόμου ἐκπληροῖ, καὶ τῶν προφητῶν τὰ κηρυχθέντα περὶ αὐτοῦ. Ὁ πάντα περιέχων δρακί, καὶ ἐν σπαργάνοις εἰληθείς, Κύριε δόξα σοι.

ΝΥΝ ΑΠΟΛΥΕΙΣ-ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ-ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Μετὰ τὰ ἀπόστιχα λέγεται ὑπὸ τοῦ προεστῶ-
τος ἢ τοῦ ἱερέως ἢ

Ὡιδῆ Συμεῶν τοῦ θεοδόχου. (Λουκ. β' 29-32)

Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, Δέσποτα, κα-
τὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐν εἰρήνῃ· ὅτι εἶδον οἱ ὀφθαλ-
μοί μου τὸ σωτήριόν σου, ὃ ἠτοίμασας κατὰ
πρόσωπον πάντων τῶν λαῶν· φῶς εἰς ἀποκά-
λυψιν ἐθνῶν καὶ δόξαν λαοῦ σου Ἰσραήλ.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ τρισάγιον κτλ.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Καὶ ψάλλονται τὰ ἀπολυτικά.

Τοῦ Ἁγίου. Ἦχος α'.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρε-
πῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρά-
νωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμη-
σας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Δόξα. Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.**

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλα-
βες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε
Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομήν, θελή-
σει καταδέχει σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκι-
ώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡ-
μῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῳ
συγκαταβάσει σου.

Η ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Μετὰ τὰ ἀπολυτικά,
ἐὰν δὲν προηγήθῃ ἀρτοκλασία·

Ὁ διάκονος· Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης· Εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ὢν, εὐλογητὸς Χριστὸς...

Ὁ προεστῶς ἢ ὁ ἀναγνώστης·

Στερεώσαι Κύριος ὁ Θεὸς τὴν ἀγίαν καὶ ἀμώ-
μητον πίστιν τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων
χριστιανῶν σὺν τῇ ἀγίᾳ ἐκκλησίᾳ (ἢ μονῇ)
ταύτῃ εἰς αἰῶνας αἰῶνων.

Ἀκολουθῶς εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις·

Ὁ ἱερεύς· Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὁ ἀναγνώστης·

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ * καὶ ἐνδοξοτέ-
ραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, * τὴν ἀδιαφθό-
ρος Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, * τὴν ὄντως Θεο-
τόκον, * σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ ἱερεύς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἀναγνώστης· Δόξα. Καὶ νῦν. Κύριε, ἐλέη-
σον γ'. Πάτερ ἅγιε, εὐλόγησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὁ ἐν τῇ ὀγδῷ ἡμέρᾳ σαρκὶ περι-
τηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σω-
τηρίαν, [καὶ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀ-
ληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ λαός· Ἀμήν.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,
Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος α'.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν· εὐλογημέ-
νος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγα-
θός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ
τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ
θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν...

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόμισας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ὁ αὐτός.**

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομήν, θελήσει καταδέχει σαρκικήν, ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Πολυέλεος]

Μετὰ τὴν α΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ὡς βασιλείον κόσμον τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, τὸν Βασιλείον πάντες ἀνευφημήσωμεν, τῶν δογμάτων θησαυρὸν τὸν ἀνέκλειπτον· διὰ τούτων γὰρ αὐτός, ἐξεπαίδευσεν ἡμᾶς, Τριάδα σέβειν ἁγίαν, ἠνωμένην μὲν τῇ οὐσίᾳ, διαιρετὴν δὲ ταῖς ὑποστάσεσι.

Δόξα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Βασιλείε σοφέ, παρεστῶς τῇ Τριάδι, ἰκέτευε λαβεῖν, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τιμῶντας τὴν μνήμην σου, χάριν ἔλεος, καὶ ἰλασμὸν τῶν πταισμάτων· ὅπως στόματι, δοξάζωμεν καὶ καρδίᾳ, τὸν μόνον φιλόνητον.

Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς. Ὅμοιον.**

Ὁ πάντων Ποιητῆς, καὶ Δεσπότης τοῦ κόσμου, ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Πνεύματι ἅνω, ὡς βρέφος περιτέμνεται, ἐπὶ γῆς ὀκταήμερος. Ὦντως θεῖά τε, καὶ θαυμαστά σου τὰ ἔργα! Σὺ γὰρ Δέσποτα, ὑπὲρ ἡμῶν περιτέμνη, ὡς ὢν Νόμου πλήρωμα.

Μετὰ τὴν β΄ Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῆς ἀρρήτου σοφίας θεοπτικῶς, ἐξαντλήσας τὸν πλοῦτον τὸν μυστικόν, πᾶσιν ἐθησαύρισας, Ὁρθοδοξίας τὰνάματα, τῶν μὲν πιστῶν τὰς καρδίας, ἐνθέως εὐφραίνοντα, τῶν δὲ ἀπίστων τὰ δόγματα, ἀξίως βυθίζοντα. Ὅθεν δι' ἀμφοτέρων, εὐσεβείας ἰδρώσιν, ἐδείχθης ἀήττητος, τῆς Τριάδος ὑπέρμαχος, ἱεράρχα Βασιλείε· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Τὸ αὐτό.** Καὶ νῦν. **Τῆς ἑορτῆς.**

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ὑπάρχων ἄβυσσος, φιλάνθρωπίας, ἐνεδύσω Δέσποτα, μορφὴν τοῦ δούλου καὶ σαρκί, περιετμήθης δωρούμενος, ἀνθρώποις πᾶσι, τὸ μέγα σου ἔλεος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον, Κάθισμα. Τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τῇ δυνάμει τῶν λόγων τῶν θεϊκῶν, καθελὼν τὰς αἰρέσεις τὰς ζοφεράς, πάντα τὰ φρυάγματα, τοῦ Ἀρείου ἐβύθισας· τοῖς γὰρ βροτοῖς τὸ Πνεῦμα, Θεὸν ἀνεκήρυξας, καὶ τῶν χειρῶν ἐκτάσει, ἐχθροὺς ἐθανάτωσας, πᾶσαν ἐκδιώξας, Σαβελλίου λατρείαν· καὶ πάντα φρονήματα, Νεστορίου κατήργησας. Ἱεράρχα Βασιλείε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρησασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Ἡ τῶν λόγων σου χάρις τῶν θεϊκῶν, καὶ δογμάτων τὸ ὕψος τὸ μυστικόν, θείας ἡμῖν γέγονεν, ἀναβάσεως κλίμαξ· πνευματικὴν γὰρ

Πάτερ, κτησάμενος σάλπιγγα, ἐν αὐτῇ ἐκήρυξας, τὰ θεῖα διδάγματα. Ὅθεν καὶ εἰς τόπον, κατεσκῆνωσας χλόης, μισθοὺς τῶν ἀγῶνων σου, κομισάμενος Ὅσιε. Ἱεράρχα Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμη σου.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον. Ὅμοιον.**

Ὁ τῶν ὄλων Δεσπότης καὶ Ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβὼν, προστάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρὸς σὲ καταφεύγομεν, ἰλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κακώσεως, τοῦ δεινοῦ κοσμοκράτορος· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι. Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς προσκυνούσιν ἐν πίστει, τὸν πανάγιον τόκον σου.

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Οἱ Ἀναβαθμοί· τὸ α' Ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου.

Ἐκ νεότητός μου * πολλὰ πολεμεῖ με πάθη * ἀλλ' αὐτὸς ἀντιλαβοῦ * καὶ σῶσον, Σωτήρ μου. (δίς)

Οἱ μισοῦντες Σιών, * αἰσχύνθητε ἀπὸ τοῦ Κυρίου· * ὡς χόρτος γὰρ πυρὶ * ἔσεσθε ἀπεξηραμμένοι. (δίς)

Δόξα.

Ἄγιῳ Πνεύματι * πᾶσα ψυχὴ ζωοῦται * καὶ καθάρσει ὑψοῦται, * λαμπρύνεται * τῇ τριαδικῇ Μονάδι * ἱεροκρυφίως.

Καὶ νῦν.

Ἄγιῳ Πνεύματι * ἀναβλύζει τὰ τῆς χάριτος ρεῖθρα, * ἀρδεύοντα ἅπασαν τὴν κτίσιν * πρὸς ζωογονίαν.

Προκείμενον. Ψαλμὸς μὴ' (48).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν καὶ ἡ μελέτη τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (δίς)

Στίχ. Ἀκούσατε ταῦτα πάντα τὰ ἔθνη, ἐνωπίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκουμένην.

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν ...

ΤΑΞΙΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΥ

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς· Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεσάτω πνοὴ... πᾶσα τὸν Κύριον.

Ὁ διάκονος· Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἰκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ')

Ὁ διάκονος· Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς· Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματι σου.

Ὁ ἱερεύς· Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ ἀναγινώσκει ὁ ἱερεύς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Ὁρθρου τῆς ἐορτῆς ἀπὸ τῆς Ὡραίας Πύλης.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην (ι' 1-9).

Εἶπεν ὁ Κύριος πρὸς τοὺς ἐληλυθότας πρὸς αὐτὸν Ἰουδαίους· Ἀμήν ἀμήν λέγω ὑμῖν, ὁ μὴ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας εἰς τὴν αὐλὴν τῶν προβάτων ἀλλὰ ἀναβαίνων ἀλλαχόθεν ἐκεῖνος κλέπτης ἐστὶν καὶ ληστής· ὁ δὲ εἰσερχόμενος διὰ τῆς θύρας ποιμὴν ἐστὶν τῶν προβάτων. Τούτῳ ὁ θυρωρὸς ἀνοίγει, καὶ τὰ πρόβατα τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἀκούει, καὶ τὰ ἴδια

πρόβατα φωνεῖ κατ' ὄνομα καὶ ἐξάγει αὐτά. Ὅταν τὰ ἴδια πάντα ἐκβάλῃ, ἔμπροσθεν αὐτῶν πορεύεται, καὶ τὰ πρόβατα αὐτῷ ἀκολουθεῖ, ὅτι οἶδασιν τὴν φωνὴν αὐτοῦ· ἀλλοτρίω δὲ οὐ μὴ ἀκολουθήσουσιν ἀλλὰ φεύξονται ἀπ' αὐτοῦ, ὅτι οὐκ οἶδασιν τῶν ἀλλοτρίων τὴν φωνήν. Ταύτην τὴν παροιμίαν εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· ἐκεῖνοι δὲ οὐκ ἔγνωσαν τίνα ἦν ἃ ἐλάλει αὐτοῖς. Εἶπεν οὖν πάλιν ὁ Ἰησοῦς, Ἀμὴν ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα τῶν προβάτων. Πάντες ὅσοι ἤλθον πρὸ ἐμοῦ κλέπται εἰσὶν καὶ λησταί· ἀλλ' οὐκ ἤκουσαν αὐτῶν τὰ πρόβατα. Ἐγὼ εἰμι ἡ θύρα· δι' ἐμοῦ ἐάν τις εἰσέλθῃ σωθήσεται καὶ εἰσελεύσεται καὶ ἐξελεύσεται καὶ νομὴν εὐρήσει.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

**Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Αναγνώστης
τὸν Ν' ψαλμόν, χῦμα.**

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ῥαντιεῖς με ὑσώπῳ, καὶ καθαρισθήσομαι· πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην· ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου, καὶ τὸ Πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου, καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριξόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ῥῦσαί με ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου.

Ὅτι, εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον· καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τεῖχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου μόσχους.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ταῖς τοῦ Ἱεράρχου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου * πρεσβείαις, ἐλεῆμον, * ἐξάλειψον τὰ πλήθη * τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ τὸ παρὸν Ἰδιόμελον.

Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Στίχ. Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, Ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-

σίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

* * *

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς, καὶ τοῦ Ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἑορτῆς. Ποίημα Στεφάνου.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ εἰρμός.

Δεῦτε λαοί, ἄσωμεν ἄσμα Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῷ διελόντι θάλασσαν, καὶ ὁδηγήσαντι, τὸν λαὸν ὃν ἀνῆκε, δουλείας Αἰγυπτίων· ὅτι δεδόξασται.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ἡ ὀγδοάς, φέρουσα τύπον τοῦ μέλλοντος, τῆ σῆ Χριστὲ λαμπρύνεται, καὶ ἀγιάζεται, ἐκουσίῳ πτωχείᾳ· ἐν ταύτῃ γὰρ νομίμως, περιετμήθησας σαρκί.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτομήν, δέχεται τῇ ὀγδοάδι Χριστός, τῆς ἐαυτοῦ γεννήσεως· καὶ ταύτης σήμερον, τὴν σκιὰν καταστέλλει, τὸ φῶς ἐξανατέλλων, τῆς νέας χάριτος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Ποίημα Ἰωάννου τοῦ Δαμασκηνοῦ.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σοῦ τὴν φωνήν, ἔδει παρεῖναι Βασίλειε, τοῖς ἐγχειρεῖν ἐθέλουσι, τοῖς ἐγκωμίοις σου· ἀλλὰ πάτερ συγγνώμων, γενόμενος τὴν χάριν, νέμοις ἀφθόνως ἡμῖν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἐμπαθές, σκίρτημα τῆς τυραννοῦσης σαρκός, φιλοσοφίας ἔρωτι, ἐπαιδαγώγησας· διὸ ἐν ἀκηράτοις, ἀυλίῃ βασιλείῳ, Πάτερ Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῶν ἀρετῶν, σὺ τὴν ταχεῖαν βαδίσας ὁδόν, ἐπὶ τὴν λείαν ἔφθασας, καὶ ἀστασίαστον, τὴν

οὐράνιον βάσιν, καὶ πᾶσιν ἀνεδείχθης, τύπος Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὰ τῆς ψυχῆς, πάθη χρησίμως Βασίλειε, ἅμα δὲ καὶ τοῦ σώματος, ἐν τῷ τοῦ Πνεύματος, περιέτεμες ξίφει· σαυτὸν δὲ τῷ Δεσπότη, θυμα προσήνεγκας.

Δόξα.

Σὺ γεγονώς, μύστης ἀρόρητων Βασίλειε, τὸ τοῦ Χριστοῦ βασίλειον, ἐμυσταγώγησας, ἱεράτευμα Πάτερ, σαφῶς τὸ τῆς Τριάδος, φῶς ἀπαστράψας ἡμῖν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τίς ἐξειπεῖν, σοῦ κατ' ἀξίαν δυνησεται, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν; Θεὸν γὰρ τέτοκας, ἐν σαρκὶ Παναγία, ἡμῖν ἐπιφανέντα, Σωτῆρα πάντων ἡμῶν.

Καταβασία.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκειούς ἔλκει, * ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταῖος * ἐν πολέμοις Κύριος· * ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική.

Στείβει θαλάσσης * κυματούμενον σάλον, Ἦπειρον αὐθις, * Ἰσραὴλ, δεδειγμένον.

Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων

Ἐκρυψεν ἄρδην * ὑδατόστρωτος τάφος

Ῥώμη κραταιᾶ * δεξιᾶς τοῦ Δεσπότη.

Ὡιδὴ γ'. Ὁ εἰρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλω νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν· καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ Λόγος σαρκωθεὶς ὁ ὑπερούσιος, εἰς λῆξιν τοῦ Νόμου περιετμήθη· ἀπαρχὰς δὲ θείας χάριτος, καὶ ζωῆς ἀκηράτου ἡμῖν δέδωκεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τοῦ Νόμου πληρωτῆς ὡς οὐκ ἀντίθεος, ὑπάρχων Χριστὸς ὁ σεσαρκωμένος, ἀνεδείχθη καὶ ἠξίωσεν, ἐκὼν περιτμηθῆναι ὀκταήμερος.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Παιδείας γεγωνῶς ἀπάσης ἔμπλεως, οὐ μόνον τῆς κάτω καὶ πατουμένης, πολλῶ μᾶλλον δὲ τῆς κρείττονος, ἀνεδείχθης τῷ κόσμῳ φῶς Βασίλειε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῷ φόβῳ τοῦ Κυρίου στοιχειούμενος· ἀρχὴ γὰρ σοφίας, οὗτος ὑπάρχει τῇ φιλίᾳ τῆς ἀμείνονος, ἐπτερώθης σοφίας ὦ Βασίλειε.

Στίχ. Ἅγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βασίλειε σοφῶς ἐπέβης πράξεως, καὶ προᾶξιν ἐπίβασιν θεωρίας, θειοτέρας ἐπιδέδειξαι, καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν ἐμυθήθης σαφῶς.

Δόξα.

Συνέδραμε Χριστοῦ καὶ συνεξέλαμψεν, ἡ μνήμη σου Πάτερ τοῖς γενεθλίοις, ὧν τὸ ἄφραστον μυστήριον, ταῖς σαῖς διδασκαλίαις ἐφανέρωσας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀσπόρως ἐν γαστρὶ Θεὸν συνέλαβες, καὶ τίκεις ἀφράστως σεσαρκωμένον, εἰς ὃν βλέπειν οὐ τολμῶσιν Ἄγνη, οὐρανῶν αἱ Δυνάμεις ἀειπάρθενε.

Καταβασία.

Ἰσχὺν ὁ διδούς * τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος * καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτεται, * μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσωμεν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἰαμβική.

Ὅσοι παλαιῶν * ἐκλελύμεθα βρόχων,
Βορῶν λεόντων * συντεθλασμένων μύλας,
Ἀγαλλιῶμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα,
Λόγω πλέκοντες * ἐκ λόγων μελωδίαν,
Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς * ἥδεται δωρημάτων.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Καθίσματα τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Ἐξανοίξας τὸ στόμα λόγῳ Θεοῦ, ἐξηρεῦξω σοφίαν κήρυξ φωτὸς, καὶ φρόνημα ἔνθεον, τῇ οἰκουμένη κατέσπειρας· τῶν γὰρ πατέρων ὄντως, κυρώσας τὰ δόγματα, κατὰ Παῦλον ὤφθης, τῆς πίστεως πρόμαχος· ὅθεν καὶ Ἀγγέλων, συμπολίτης ὑπάρχεις, καὶ τούτων συνόμιλος, ἀνεδείχθης μακάριε. Θεοφάντορ Βασίλειε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν παισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἀγίαν μνήμην σου.

Δόξα. **Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.**

Πᾶσαν ἠρδευσας τὴν οἰκουμένην, ὡσπερ ὕδασι ταῖς διδαχαῖς σου, τῆς εὐσεβείας ἐνσπειρας τὰ δόγματα· ἡ τῆς ζωῆς γὰρ πηγὴ ὁ Χριστὸς ἐν σοί, ἐπανεπαύσατο ὄντως Βασίλειε· Ὅν ἰκέτευε, ὡς παρῶσιν κεκτημένος θεόπνευστε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. **Ἡ Παρθένος σήμερον.**

Ὅ τῶν ὄλων Κύριος, Περιτομὴν ὑπομένει, καὶ βροτῶν τὰ πταίσματα, ὡς ἀγαθὸς περιτέμνει δίδωσι τὴν σωτηρίαν, σήμερον κόσμῳ, χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις, καὶ ὁ τοῦ Κτίστου, ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, ὁ θεῖος μύστης Χριστοῦ Βασίλειος.

Εἶτα αἱ δ', ε' καὶ ζ' ᾠδαὶ τῶν κανόνων.

Ὡιδὴ δ'. Ὁ εἰρμός.

Εἰσακήκοα Κύριε, τὴν ἀκοὴν τῆς σῆς οικονομίας, καὶ ἐδόξασά σε μόνε φιλάνθρωπε.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Περιτέμνεσθαι πέπανται, ἀφοῦ Χριστὸς ἐκὼν περιετμήθη, τῶν ἔθνῶν τὰ πλήθη σώζων τῇ χάριτι.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν τοῦ μέλλοντος ἄληκτον, ἡ ὀγδοὰς ζωὴν ἐξεικονίζει, ἐν ἣ ὁ Δεσπότης περιετμήθη Χριστός.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Καλλωπίζεται ὡσπερ, τῷ τόκῳ Χριστοῦ ἡ Νύμφη Ἐκκλησία, οὕτω καὶ τῇ μνήμῃ σου Παμμακάριστε.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Σεμννόμενος τέκνον, ὑπάρχειν Θεοῦ, θεότητα εἰς κτίσιν, εὐσεβῶς Βασίλειε οὐ κατήγαγες.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀταπείνωτος ὠφθης, Θεῷ συμμαχῶν, Βασίλειε ὁ πᾶσι, τῷ αὐτοῦ προστάγματι ταπεινούμενος.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ δέδοσαι, παρὰ Θεοῦ χαράκωμα καὶ τεῖχος, ὀχυρὸν Βασίλειε παμμακάριστε.

Δόξα.

Τοῖς ἀντιθέοις πέλεκυς, ἐκκοπτικός, καὶ πῦρ καταναλίσκον, τὴν ἀπάτην ὠφθης Πάτερ Βασίλειε.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Δυσωποῦμέν σε Ἀχραντε, ἡ τὸν Θεόν, ἀσπόρως συλλαβοῦσα, τοῦ αἰὲ πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν δούλων σου.

Καταβασία.

Ἀκήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, * ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῶ μαρτυρούμενος Υἱῷ * ὅλος γεγονώς τοῦ παρόντος * Πνεύματος δὲ ἐβόησε * Σὺ εἶ Χριστός, * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβική.

Πυρσῶ καθαρθεὶς * μυστικῆς θεωρίας,
Ὑμῶν προφήτης * τὴν βροτῶν καινουργίαν,
Ρήγνυσι γῆρυν * Πνεύματι κροτουμένην,

Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν * ἀρρήτου Λόγου,
Ἰνι τῶν δυναστῶν * τὰ κράτη συνετρίβη.

Ἰδιὴ ε΄. Ὁ εἰρμός.

Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός, καὶ τῶν αἰῶνων ποιητὴς Κύριος, ἐν τῷ φωτὶ τῶν σῶν προσταγμάτων, ὀδήγησον ἡμᾶς· ἐκτός σου γὰρ ἄλλον, Θεόν οὐ γινώσκομεν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σὺ ἐκ Παρθένου Μητρός, ἀνερμηνεύτως προελθὼν Κύριος, καὶ τὴν βροτῶν μὴ ἀπαξιώσας, ἐνδύσασθαι μορφὴν, ὡς βρέφος νομίμως, τὸν Νόμον ἐπλήρωσας.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Νυκτὶ ἐξωμοίωται, ὡς τὴν σκιὰν τὴν νομικὴν στέργουσα, τὸν Ἰσραὴλ ἡ γεννησαμένη· ἐξ ἧς ἀπαστράψαν, τὸ φῶς τὸ τοῦ κόσμου, Χριστὸς πεφανέρωται.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἄγιο διπλὴν ἀληθῶς, ἡ Ἐκκλησία ἐορτὴν σήμερον· Περιτομῆς, ὡς βρέφος Δεσπότης, ὀφθέντος ἐπὶ γῆς, καὶ μνήμης οἰκέτου, σοφοῦ καὶ τρισμάκαρος.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸ ἀκατάληπτον φῶς, ἀναπαυσάμενον ἐν σοὶ ὅσιε, φωτιστικὴν λαμπάδα τῷ κόσμῳ, σὲ ἔδειξε Χριστός· διό σου τὴν μνήμην, ὑμνοῦμεν Βασίλειε.

Στίχ. Ἄγιο τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οὐ νομοθέτης Μωσῆς, οὐ πρὸ τοῦ Νόμου Ἰωσήφ γέγονε, τῆς κατὰ σὲ τροφῆς σιτομέτρης· τῆς θείας γὰρ σαρκός, αὐτὸς ἐστίατωρ, ἐδείχθης Βασίλειε.

Δόξα.

Τὴν τοῦ παντὸς ἀμυδρῶς, ἱστορηθεῖσαν ἐν Σινᾷ Γένεσιν, τῷ Μωϋσεῖ αὐτὸς ἐρμηνεύων, ἐκ θείων θησαυρῶν, ἀνέπτυξας πᾶσι, παμμακάρο Βασίλειε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σοὶ τῆ τεκούση Χριστόν, τὸν τοῦ παντός δημιουργὸν κράζομεν· Χαῖρε ἀγνή· Χαῖρε ἡ τὸ φῶς, ἀνατείλασα ἡμῖν· Χαῖρε ἡ χωρήσασα, Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Καταβασία.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λῦσαι τὸ κατάκριμα ἤκει * Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου * καθαρσίων δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, * τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ * ἐν ᾧ τὴν ἔχθραν κτείννας, * ὑπερέχουσαν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβική.

Ἐχθροῦ ζοφώδους * καὶ βεβορβορωμένου,
Ἴὸν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι,
Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανῆ τρίβον,
Ἄγουσαν ἀπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν,
Μόνοις προσιτήν, * οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

ᾠδὴ Ζ΄. Ὁ εἰρμός.

Ἄβυσσος ἀμαρτημάτων, ἐκύκλωσέ με ἐσχάτη· ἀλλ' ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, ἀνάγαγε Κύριε, Κύριε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν μου.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Εἴληφε τέλος ὁ Νόμος, ἀφοῦ Χριστὸς νηπιᾶσας, καὶ πληρωτῆς τοῦ Νόμου δειχθεὶς, περιτομὴν κατεδέξατο, καὶ ἔλυσε τὴν τοῦ Νόμου κατάραν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Σάββατα περιτομὴ τε, τὸ φρύαγμα τῶν Ἑβραίων, τοῦ ἐπιφανέντος Χριστοῦ, τῷ νεύματι πέπαιται, καὶ ἔλαμψε τὸ τῆς χάριτος ἔαρ.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθρεψας λιμῷ τακείσας, ψυχὰς πενήτων ἀφθόνως, καὶ τὰς τῶν πεινῶντων καρδίας, πάσης ἐνέπλησας, Βασίλειε θεϊκῆς εὐφροσύνης.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐθρεψας ψυχὰς πεινώσας, τροφῇ τῇ ἐπουρανίῳ· ἄρτος γὰρ Ἀγγέλων ὑπάρχει, ὁ Λόγος Βασίλειε· οὐ ἄριστος σιτοδότης ἐγένου.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἦθροισας τῷ τῆς μελίσης, Βασίλειε φιλοπόνω, ἀρετῆς ἀπάσης τὸ ἄνθος· καὶ περιδέξιος, γενόμενος ἐν αὐταῖς μακαρίζη.

Δόξα.

Ἐσπευσας κόσμου ῥαγῆναι, καὶ Θεῷ συμβιοτεῦσαι· διὸ τοῖς ἀστάτοις καὶ ῥευστοῖς, Πάτερ Βασίλειε, τὰ μένοντα ὡς σοφὸς κατεκτήσω.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Βάτος σε ἐν τῷ Σιναίῳ, ἀφλέκτως προσομιλοῦσα, τῷ πυρὶ προγράφει Μητέρα, τὴν ἀειπάρθενον, ἀνύμφευτε Θεοτόκε Μαρία.

Καταβασία.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἑωσφόρος, * ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, * ἐν τῇ ἐρημῷ * Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε· * ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς * ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰαμβική.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε * σὺν πανολβίῳ
Ἦχω Πατῆρ, * ὄν γαστρος ἐξηρεύξατο.
Ναί, φησίν, οὗτος * συμφυῆς γόνος πέλων,
Φώταυγος ἐξώρυσεν * ἀνθρώπων γένους,
Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθεία.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

KONTAKION, OIKOS, SYNAEAPION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τοῦ Ἱεράρχου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ρωμανοῦ τοῦ Μελωδοῦ.

ᾠφθης βάσις ἄσειστος τῇ Ἐκκλησίᾳ, νέμων πᾶσιν ἄσυλον, τὴν κυριότητα βροτοῖς, ἐπισφραγίζων σοῖς δόγμασιν, Οὐρανοφάντορ Βασίλειε ὄσιε.

Ὁ Οἶκος. Τῇ Γαλιλαίᾳ τῶν Ἐθνῶν.

Τῆς σωφροσύνης ὁ κρατῆρ, τὸ στόμα τῆς σοφίας, καὶ βάσις τῶν δογμάτων, Βασίλειος ὁ μέγας, πᾶσιν ἀστράπτει νοερώς. Δεῦτε οὖν

καὶ στῶμεν ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ, θερμῶς ἐνα-
τενίζοντες, τοῖς θαύμασι τοῖς τούτου τερπό-
μενοι· καὶ ὡσπερ λαμπηδόνι ἀστραφθέντες
τῷ φωτὶ αὐτῶν, θαλφθῶμεν τῷ τοῦ βίου κα-
θαρτικῷ πνεύματι, μιμούμενοι αὐτοῦ τὴν πί-
στιν, τὴν ζέσιν τὴν ταπεινῶσιν· δι' ὧν οἶκος ἐ-
δείχθη τοῦ ὄντως Θεοῦ· πρὸς ὃν βοῶντες ὑ-
νοῦμεν· Οὐρανοφάντορ Βασίλειε Ὅσιε.

Συναξάριον.

Μὴν Ἰανουάριος, ἔχων ἡμέρας λα΄.

Ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ι΄ καὶ ἡ νύξ ὥρας ιδ΄.

Τῇ Α΄ τοῦ αὐτοῦ μηνός, ἐορτάζομεν τὴν κατὰ
σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ
Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχ. Χριστοῦ περιτμηθέντος, ἐτμήθη Νόμος·
Καὶ τοῦ Νόμου τμηθέντος, εἰσῆχθη Χάρις.

Τὴν κατὰ σάρκα Περιτομὴν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ
Χριστοῦ, ἦν εἰς ἀναίρεσιν τῆς Νομικῆς διατάξεως κα-
τεδέξατο, ἵνα τὴν ἐν πνεύματι ἀχειροποιήτον περιτο-
μὴν εἰσαγάγῃ, ταύτην ἐξ ἐκείνου τῇ κατὰ κύκλον τοῦ
χρόνου περιελεύσει, ὑπὸ τῶν Ἁγίων Πατέρων πανηγυ-
ρίζειν παρελάβομεν. Καὶ μὲν τοι καὶ πανηγυρίζομεν
αὐτήν, Ἐορτήν, καὶ Δεσποτικὴν ἡμέραν ποιοῦμενοι, δι-
ὰ τὸν ἡμᾶς τιμήσαντα Κύριον, ταύτην καταδεξάμενον.
Ὅσπερ γὰρ ἐνσαρκον Γέννησιν δι' ἡμᾶς, καὶ τ' ἄλλα
πάντα τῆς φύσεως, ὅσα παντελῶς τὸν μῶμον ἐκπέ-
φενγε, καὶ τὸ ἀληπτον ἔλαχεν, οὕτω καὶ Περιτομὴν ἐ-
δέξατο ἐννομον· ὥστε καὶ τὰ τῶν αἰρετικῶν ἐμφράξαι
στόματα, σάρκα μὴ ἀνειληφέναι κατατολμῶντων λέ-
γειν αὐτόν, ἀλλὰ κατὰ φαντασίαν γεγενῆσθαι πῶς
γὰρ περιετέμενετο, ἂν σάρκα μὴ ἀνειληφώς ἦν; καὶ
τοὺς ἀγνώμονας Ἰουδαίους ἐπιστομῆσαι, τὸ Σάββατον
μὴ τηρεῖν καὶ τὸν Νόμον λύειν, συκοφαντοῦντας, τόν,
μέχρι καὶ τῆς Περιτομῆς, τὴν τοῦ Νόμου διασώσαντα
φυλακίαν.

Διάτοι τοῦτο, μετὰ ἡμέρας ὀκτῶ τῆς Ἁγίας αὐτοῦ ἐκ
Παρθένου Γεννήσεως, ηὐδόκησεν ἀχθῆναι παρὰ τῆς
Μητρὸς καὶ Ἰωσήφ εἰς τόπον, ἐν ᾧ τοῖς Ἰουδαίοις ἔθος
ἦν τό περιτέμεσθαι. Καὶ περιετμήθη, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄ-
νομα αὐτοῦ, Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ Ἀγγέλου, πρὸ
τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν ἐν τῇ κοιλίᾳ τῆς Παρθένου.
Καὶ πάλιν ἀπελθὼν μετὰ τῶν γονέων, διήγεν ἀνθρω-
πίνως, προκόπτων ἐν ἡλικίᾳ καὶ σοφίᾳ καὶ χάριτι, εἰς
σωτηρίαν ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς
ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας
Καππαδοκίας τοῦ Μεγάλου.

Στίχ. Ζῆ Βασίλειος, καὶ θανῶν, ἐν Κυρίῳ.
Ζῆ καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς λαλῶν ἐκ τῶν βίβλων.

Ἰανουαρίοιο θάνες, Βασίλειε, πρώτη.

Οὗτος ἤκμασεν ἐν τοῖς χρόνοις Οὐάλεντος· πρὸς ὃν
καὶ ὑπὲρ τῆς ὑγιοῦς ἐπαρόρησάσατο πίστεως, τῆς Ἀρεί-
ου κακοδοξίας, ἣ προσετέθη ὁ Βασιλεύς, πυρὸς δίκην
λυμαιομένης τὰς Ἐκκλησίας. Ἦν δὲ πρὸς πατρός ἐκ
Πόντου, πρὸς δὲ μητρός, Καππαδόκης. Ἐν δὲ λόγοις,
οὐ μόνον τοὺς καθ' αὐτόν, ἀλλὰ καὶ τοὺς παλαιοὺς ὑ-
περέβαλε· διὰ γὰρ πάσης ἐλθῶν ιδέας παιδεύσεως, ἐν
ἐκάστη τὸ κράτος ἐκτέησατο· οὐχ ἦττον δὲ τὴν διὰ πρά-
ξεως ἀσκήσας φιλοσοφίαν, καὶ διὰ ταύτης τῇ θεωρίᾳ
τῶν ὄντων προβάς, ἐπὶ τὸν Ἀρχιερατικὸν θρόνον ἀνή-
χθη. Ἐνθα δὴ πολλοὺς ἀγῶνας ὑπὲρ τῆς Ὄρθοδόξου
Πίστεως διανύσας, καὶ τῷ σταθερῷ τοῦ φρονήματος
καὶ ἀτρέπτῳ τὸν Ἐπαρχον καταπλήξας, καὶ λόγους
συνθεῖς, δι' ὧν τὰ τῶν ἑτεροδόξων φρονήματα κατε-
βρόντησε, καὶ τὴν ἐν ἡθῆι κατάστασιν ἐξεπαίδευσεν,
καὶ τῶν ὄντων τὴν γνῶσιν κατέστησεν ἐναργῆ· καὶ διὰ
πάσης ἀρετῆς τὴν τοῦ Χριστοῦ Ποίμνην ὀδηγήσας,
πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Ἦν δὲ τὸν τύπον τοῦ σώματος, ἐπὶ πολὺ μῆκος τοῦ ὀρ-
θίου σχήματος ἀναδραμών· ξηρὸς καὶ λιπόσαρκος, μέ-
λας τὸ χρῶμα, ὠχρότητι τὸ πρόσωπον σύγκρατος, ἐ-
πίθῳριν, εἰς κύκλον τὰς ὀφρῦς περιηγμένος· τὸ ἐπισκῦ-
νιον συνεσπακῶς, φροντιστικῶ ἑοικῶς, ὀλίγαις τὸ μέ-
τωπον ἀμαρυγαῖς ῥυτιδούμενος· ἐπιμήκης τὰς παρει-
άς, κοῖλος τοὺς κροτάφους, ἠρέμα ἐν χρῶ κουρίας, τὴν
ὑπήνην ἀρκούντως καθειμένος, μεσαιπόλιος· υἱὸς Βα-
σιλείου καὶ Ἐμμελείας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ Σύναξις ἐν
τῇ ἀγιωτάτῃ Μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Μάρτυς Θεόδοτος ξί-
φει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ Θεόδοτος, οὐκ ἀνέξομαι, λέγει,
Εἰ μὴ κεφαλὴν τοῦ Θεοῦ τμηθῶ χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ἅγιος Γρηγόριος, ὁ πατὴρ
τοῦ Ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου, ἐν εἰρή-
νῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐγκωμιαστὴν οἰκοθεν πλουτεῖς, Πάτερ,
Τῆς σῆς τελευτῆς, σοῦ τὸν ἐκ μηροῦ γόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῆς ἁγίας Ἐμμελείας,
μητρὸς τοῦ ἁγίου Βασιλείου, τοῦ ἁγίου Γρη-
γορίου Νύσσης, τῆς ἁγίας Μακρίνης καὶ τοῦ
ἁγίου Πέτρου Σεβαστείας.

Στίχ. Ὡς σοφὴ τις μέλισσα γλύκιστον μέλι,
Ἐδωκας, Ἐμμέλεια, τέκνα Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Φουλεγεντίου ἐπισκόπου Ρουσπῶν.

Στίχ. Ὁρθοδόξως ἤσκησας καὶ ποιμενάρχης,
Τῶν Ρουσπῶν Φουλγέντιε, γέγονας μέγας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου ὀσιομάρτυ-
ρος Τηλεμάχου.

Στίχ. Ὁ Τηλέμαχος φιλαδελφίας θῦμα,
Ὡς ζήλω ἐλέγξας τὰς μονομαχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ὀσίου πατρὸς ἡ-
μῶν Θεοδοσίου, ἡγουμένου τῆς Μονῆς Τρι-
γλίας τῆς ἐν Βιθυνία.

Στίχ. Ὁφθεις Θεοδόσιος ἀρεταῖς μέγας,
Ἀρχεῖν ἐκρίθη καὶ Μονῆς σεβασμίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος νεομάρτυς Πέτρος ὁ
Πελοποννήσιος, ἀρνηθεὶς τοῦ ἀσπάσασθαι
τὸ Κοράνιον, ἀγχόνη τελειοῦται εἰς Ὀδεμῆσι-
ον τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ἐν ἔτει ,αψοϚ´ (1776).

Στίχ. Πέτρα ἰδρυθεὶς πίστεως, Πέτρε μάκαρ,
Ἐκ γῆς ἀνήλθες εἰς πόλον δι' ἀγχόνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς
ἡμῶν Πέτρου τοῦ Μογίλα, μητροπολίτου Κιέ-
βου.

Στίχ. Πολλὰ μοχθήσας ὑπὲρ Ὁρθοδοξίας,
Πέτρος ἀναπέπαιται ὁ τοῦ Κιέβου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου νέου ἱερο-
μάρτυρος Πλάτωνος, ἐπισκόπου Ταλλίν τῆς
Ἑσθονίας, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ μαρτυρησάντων
Νικολάου καὶ Μιχαήλ τῶν πρεσβυτέρων ὑπὸ
τῶν ἀθέων Μπολσεβίκων ἐν ἔτει ,αϞθιθ´
(1919).

Στίχ. Πλατύνας Πλάτων τὴν ἀρχιερωσύνην,
Καὶ ἱερομάρτυρος φορεῖ μανδύαν.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, ὁ Θεὸς ἐλέη-
σον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

Εἶτα αἰ ζ´ καὶ η´ ῥῥδαὶ τῶν κανόνων.

Ῥιδη ζ´. Ὁ εἰρμός.

Εἰκόνοσ χρυσησ, ἐν πεδίῳ Δεηρᾶ λατρευομέ-
νης, οἱ τρεῖσ σου Παῖδες κατεπάτησαν, ἀθεω-
τάτου προστάγματος· μέσον δὲ πυρὸς ἐμβλη-
θέντες, δροσιζόμενοι ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ
ὁ Θεὸς, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Λαμπρὰ παμφαῆ, τὰ Γενέθλια Χριστοῦ καὶ
τῆσ τοῦ μέλλοντος, ἀνακαινίσεως ὑπογρά-
φοντα, τὸ μυστήριον σήμερον· ὅτι νομικῆ δια-
τάξει, ὁ Σωτὴρ περιτέμνεται, οὐχ ὡς Θεός,
ἀλλ' ὡς βροτὸς, καὶ Νόμου πλήρωμα.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὸν Νόμον πληρῶν, ὁ τοῦ Νόμου Ποιητῆσ
τὴν σάρκα σήμερον, ἐθελουσίως περιτέμνε-
ται, περιτομὴν ἐργαζόμενος, τοῦ τῆσ ἀμαρτί-
ασ χειμῶνος, καὶ κραυγάζειν δωρούμενος· Εὐ-
λογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Εἰκὼν τοῦ Πατρὸσ, ὁ Υἱὸσ καὶ τοῦ Υἱοῦ τὸ
Πνεῦμα πέφηνε· σὺ δὲ τοῦ Πνεύματος ὦ Βα-
σίλειε, ἀκηλίδωτον ἔσοπτρον, οἶκός τε τῆσ ὅ-
λης Τριάδος· μακαρία ἡ μνήμη σου· καὶ οἱ δο-
ξάζοντες αὐτήν, ἀντιδοξάζονται.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Βυθίσας τὸν νοῦν, εἰς τὰ βάθη τοῦ Θεοῦ τὰ ἀ-
κατάληπτα, καὶ συλλεξάμενος τὸν πολῦτι-
μον, σὺ μαργαρίτην τῆσ γνώσεως, ἐπλούτι-
σας τὸν κόσμον σοφία, καὶ κραυγάζειν ἐδίδα-
ξας· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡ-
μῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ῥὸ σύμπνοια νοῦ, ἱερά τε ξυνωρίς ἡ ὥσπερ μί-
α ψυχὴ, ἐν δυσὶ σώμασιν ἀδιαίρετος, ἐν Γρη-
γορίῳ Βασίλειῳ, πόθῳ θεϊκῷ συνημμένοι, ἐν
Βασιλείῳ Γρηγόριῳ, νῦν ἱκετεύσατε Χριστόν,
ὑπὲρ τῆσ ποιμνῆσ ὑμῶν.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Πατὴρ ὀρφανῶν, καὶ χηρῶν προασπιστῆσ καὶ
πλοῦτος πένησι, τῶν ἀσθενούντων ἡ παρά-
κλησισ, καὶ τῶν ἐν πλούτῳ κυβέρνησισ, γή-
ρωσ βακτηρία ἐδείχθησ, παιδαγωγία νεότη-
τος, καὶ μοναζόντων ἀρετῆσ, κανὼν Βασίλειε.

Δόξα.

Καθάρας τὸν νοῦν, ἰλυώδους μολυσμοῦ παν-
τὸσ Βασίλειε, συνδιεσκέψω τὰ τοῦ Πνεύμα-
τος, τῷ ποθουμένῳ σοι Πνεύματι· ὄθεν ἀνυ-

μνῶν τὴν Τριάδα, ἐν παρρησίᾳ ἐκραύγαζες·
Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σὲ βάτον Μωσῆς, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ πυρπο-
λουμένην Ἀγνὴν, προσθεῶρει τὴν ἐνέγκασαν,
ἀκαταφλέκτως τὴν ἄστεκτον, αἴγλην τῆς ἀρ-
ρήτου Οὐσίας, ἐνωθείσης παχύτητι, σαρκὸς
μῆρας τῶν ἐν αὐτῇ, ἀγίων ὑποστάσεων.

Καταβασία.

Νέους εὐσεβεῖς * καμίνω πυρὸς προσομιλή-
σαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἀβλα-
βεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου ἀγγέλου συγκατά-
βασις * ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι * εὐχαρί-
στως ἀνέμελπον * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πα-
τέρων Κύριος * καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική.

Ἐφλεξε ρείθρω * τῶν δρακόντων τὰς κάρας,
Ὅ τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα,
Νέους φέρουσιν * εὐσεβεῖς κατευνάσας·
Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡδιὴ ἡ'. Ὁ εἰρμός.

Τὸν ἀρρήτω σοφία, συστησάμενον τὰ πάντα
Θεὸν Λόγον, καὶ ἐκ μὴ ὄντων, εἰς τὸ εἶναι πα-
ραγαγόντα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν
Κύριον.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ, περιτέμνεται ὡς βρέφος ὁ
Δεσπότης, τὴν Ἰησοῦ τε, δέχεται προσηγορί-
αν· ὅτι τοῦ κόσμου Σωτὴρ, ὑπάρχει καὶ Κύρι-
ος.

Στίχ. Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τῶν Χριστοῦ Γενεθλίων, ἐπαξίως τῇ ὀγδόῃ
συνεζεύχθη, τοῦ Ἱεράρχου, ἢ πανένδοξος
μνήμη· ἦν γεραίροντες πίστει, ὑμνοῦμεν τὸν
Κύριον.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν ἀφράστῳ προνοίᾳ, δωρησάμενον Βασι-
λειον τῷ κόσμῳ, φῶς εὐσεβείας, σάλπιγγά τε

Θεολογίας, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν
Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Τὸν δαψιλεῖ ἐνεργεῖα, ἐνοικήσαντα τῷ σοφῷ
Βασιλείῳ, καὶ δ' αὐτοῦ, εὐσεβῶς θεολογηθέν-
τα, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίχ. Ἄγιε τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Οἱ τῶν θείων σου λόγων, ἀπολαβόντες Βασι-
λειε ἀπαύστως, ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, πανηγυρί-
ζοντες βοῶμεν· Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, Κυρίου
τὸν Κύριον.

Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,
τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐ-
τὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων, ἐξαπέστειλας Βασι-
λειε τῷ κόσμῳ, φωταγωγούσας, μίαν σέβειν
Τριάδος φύσιν, Εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγά-
ζων, τὸν Κύριον.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Τὸν ἐκ Πατρὸς προελθόντα, προαιώνιον καὶ
ἄχρονον Θεὸν Λόγον, καὶ ἐπ' ἐσχάτων, ἀνα-
τείλαντα ἐκ Παρθένου, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα,
Κυρίου τὸν Κύριον.

Καταβασία.

Στίχ. Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν,
προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον,
ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον παράδοξον * ἢ Βαβυλῶνος ἔδειξε
κάμινος * πηγάσασα δρόσον· * ὅτι ρείθροις ἔ-
μελλεν * ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἰορδά-
νης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν
Κτίστην * ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦ-
σιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική.

Ἐλευθέρα μὲν * ἢ κτίσις γνωρίζεται·
Υἱοὶ δὲ φωτὸς * οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει * τοῦ σκότους ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογεῖτω * συντόνως τὸν αἴτιον
Ἦ πρὶν τάλαινα * τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Παρατίθενται ἐνταῦθα ἅπασαι αἱ·

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῶν Θεοφανείων

(Πεζαὶ καὶ ἰαμβικαὶ)

Ψάλλονται ἀπὸ 2ας μέχρι 5ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ πεζαὶ, ἀπὸ 7ης μέχρι 13ης Ἰανουαρίου μόναι αἱ ἰαμβικαὶ, τῇ δὲ 1η, 6η καὶ 14η Ἰανουαρίου ἀμφοτέραι.

Ωιδὴ α΄. Ἦχος β΄.

Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα * καὶ διὰ ξηρᾶς οἰκείους ἔλκει, * ἐν αὐτῷ κατακαλύψας ἀντιπάλους, * ὁ κραταῖος * ἐν πολέμοις Κύριος· * ὅτι δεδόξασται.

Ἰαμβική.

Στείβει θαλάσσης * κυματούμενον σάλον, Ἦπειρον αὔθις, * Ἰσραήλ, δεδειγμένον. Μέλας δὲ πόντος * τριστάτας Αἰγυπτίων Ἐκρυσεν ἄρδην * ὑδατόστρωτος τάφος Ῥώμη κραταιᾷ * δεξιᾶς τοῦ Δεσπότου.

Ωιδὴ γ΄.

Ἰσχὺν ὁ διδοὺς * τοῖς βασιλεῦσιν ἡμῶν Κύριος * καὶ κέρας χριστῶν αὐτοῦ ὑψῶν, * Παρθένου ἀποτίκτεται, * μολεῖ δὲ πρὸς τὸ βάπτισμα· * διό, πιστοί, βοήσωμεν· * Οὐκ ἔστιν ἅγιος * ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν * καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος * πλήν σου, Κύριε.

Ἰαμβική.

Ὅσοι παλαιῶν * ἐκλελύμεθα βρόχων, Βορῶν λεόντων * συντεθλασμένων μύλας, Αγαλλιῶμεν * καὶ πλατύνωμεν στόμα, Λόγω πλέκοντες * ἐκ λόγων μελωδίαν, Ὡ τῶν πρὸς ἡμᾶς * ἦδεται δωρημάτων.

Ωιδὴ δ΄.

Ἀκήκοε, Κύριε, φωνῆς σου, * ὃν εἶπας, Φωνὴ βοῶντος ἐν ἐρήμῳ, * ὅτε ἐβρόντησας * πολλῶν ἐπὶ ὑδάτων, * τῷ σῶ μαρτυρούμενος Ἰΐφ· * ὅλος γεγωνῶς τοῦ παρόντος * Πνεύματος δὲ ἐβόησε· * Σὺ εἶ Χριστός, * Θεοῦ σοφία καὶ δύναμις.

Ἰαμβική.

Πυρσῶ καθαρθεὶς * μυστικῆς θεωρίας, Ὑμνῶν προφήτης * τὴν βροτῶν καινουργίαν, Ῥήγνυσι γῆρυν * Πνεύματι κροτουμένην, Σάρκωσιν ἐμφαίνουσιν * ἀρρήτου Λόγου, Ὡ τῶν δυναστῶν * τὰ κράτη συνετριβή.

Ωιδὴ ε΄.

Ἰησοῦς ὁ ζωῆς ἀρχηγός * λῦσαι τὸ κατάκριμα ἤκει * Ἀδὰμ τοῦ πρωτοπλάστου· * καθαρσιῶν δὲ ὡς Θεὸς μὴ δεόμενος, * τῷ πεσόντι καθαίρεται * ἐν τῷ Ἰορδάνῃ· * ἐν ᾧ τὴν ἐχθραν κτείννας, * ὑπερέχουσιν πάντα νοῦν * εἰρήνην χαρίζεται.

Ἰαμβική.

Ἐχθροῦ ζοφώδους * καὶ βεβορβορωμένου, Ἴὸν καθάρσει * Πνεύματος λελουμένοι, Νέαν προσωρμίσθημεν * ἀπλανῆ τρίβον, Ἄγουσαν ἀπρόσιτον * εἰς θυμηδίαν, Μόνοις προσιτήν, * οἷς Θεὸς κατηλλάγη.

Ωιδὴ στ΄.

Ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, * ὁ λύχνος τοῦ φωτός, ὁ ἔωσφόρος, * ὁ τοῦ ἡλίου Πρόδρομος, * ἐν τῇ ἐρημῳ * Μετανοεῖτε, πᾶσι βοᾷ τοῖς λαοῖς, * καὶ προκαθαίρεσθε· * ἰδοὺ γὰρ πάρεστι Χριστὸς * ἐκ φθορᾶς τὸν κόσμον λυτρούμενος.

Ἰαμβική.

Ἰμερτὸν ἐξέφηνε * σὺν πανολβίῳ Ἦχῳ Πατῆρ, * ὃν γαστρος ἐξηρεύξατο. Ναί, φησίν, οὗτος * συμφυῆς γόνος πέλων, Φώταυγος ἐξώρυσεν * ἀνθρώπων γένους, Λόγος τέ μου ζῶν * καὶ βροτὸς προμηθεία.

Ωιδὴ ζ΄.

Νέους εὐσεβεῖς * καμίνῳ πυρὸς προσομιλήσαντας * διασυρίζον πνεῦμα δρόσου * ἀβλαβεῖς διεφύλαξε * καὶ θείου ἀγγέλου συγκατάβασις· * ὅθεν ἐν φλογὶ δροσιζόμενοι * εὐχαρίστως ἀνέμελλον· * Ὑπερῦμνητε, * ὁ τῶν πατέρων Κύριος * καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἰαμβική.

Ἐφλεξε ρεῖθρῳ * τῶν δρακόντων τὰς κάρας, Ὁ τῆς καμίνου * τὴν μετάρσιον φλόγα,

Νέους φέρουσιν * εὐσεβεῖς κατευνάσας·
Τὴν δυσκάθεκτον * ἀχλὺν ἐξ ἁμαρτίας
Ὅλην πλύνει δὲ * τῇ δρόσῳ τοῦ Πνεύματος.

Ωιδὴ η΄.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν
τὸν Κύριον, * ὑμνοῦντες καὶ ὑπερυψοῦντες
αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστήριον παράδοξον * ἡ Βαβυλῶνος ἔδειξε
κάμινος * πηγάσασα δρόσον· * ὅτι ῥεῖθροις ἔ-
μελλεν * ἄυλον πῦρ εἰσδέχεσθαι * ὁ Ἰορδά-
νης, καὶ στέγειν * σαρκὶ βαπτιζόμενον τὸν
Κτίστην· * ὃν εὐλογοῦσι λαοὶ * καὶ ὑπερυψοῦ-
σιν * εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμβική.

Ἐλευθέρα μὲν * ἡ κτίσις γνωρίζεται
Υἱοὶ δὲ φωτὸς * οἱ πρὶν ἐσκοτισμένοι.
Μόνος στενάζει * τοῦ σκοτότος ὁ προστάτης.
Νῦν εὐλογοίτω * συντόνως τὸν αἴτιον
Ἡ πρὶν τάλαινα * τῶν ἐθνῶν παγκληρία.

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύ-
νομεν.

Ἡ Θ΄ Ωιδὴ

Ἡ Τιμιωτέρα οὐ στιχολογεῖται. Ἄντ' αὐτῆς,
ψάλλεται ἡ Θ΄ ᾠδὴ ἀμφοτέρων τῶν κανόνων
τοῦ Μηναίου μετὰ τῶν μεγαλυναρίων, καὶ ἐν
τέλει οἱ δύο εἰρμοὶ τῆς Θ΄ ᾠδῆς.

Ωιδὴ Θ΄. Μεγαλυνάρια,

Ψαλλόμενα ἐν τῇ Ωιδῇ ταύτῃ. Ἦχος β΄.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν τιμιωτέραν, τῶν
ἄνω στρατευμάτων. (δίς)

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κατὰ τὸν Νόμον,
σαρκὶ περιτμηθέντα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν τῇ ὀγδόῃ, περι-
τομῆν λαβόντα.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, τέμνεται τὴν σάρκα, ὡς
βρέφος πληρῶν τὸν Νόμον.

Σήμερον ὁ Δεσπότης, σαρκὶ περιετμήθη, καὶ
Ἰησοῦς ἐκλήθη.

Ἔτερα εἰς τὸν Κανόνα τοῦ Ἁγίου.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐν Ἱεράρχαις, Βα-
σίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν ἐκ Καισαρείας, Βα-
σίλειον τὸν Μέγαν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν τῆς οἰκουμένης, ὑ-
πέρολαμπρον φωστῆρα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὸν κεκοσμηκότα, Χρι-
στοῦ τὴν Ἐκκλησίαν.

Δόξα.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τῆς τριουποστάτου,
καὶ ἀδιαιρέτου, Θεότητος τὸ κράτος.

Καὶ νῦν.

Μεγάλυνον ψυχὴ μου, τὴν λυτρωσαμένην, ἡ-
μᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ἐκ τοῦ κανόνος τῆς ἑορτῆς. Ὁ εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανα-
τείλασα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ
λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσα-
σα, εὐλογημένη Πάναγνε, σὲ Θεοτόκε μεγα-
λύνομεν.

Τροπάρια.

Ὑπερβὰς τοὺς ὄρους Χριστός, τῆς ἀνθρωπί-
νης ὅλης φύσεως, ὑπερφυῶς ἐκ Παρθένου ἀ-
ποτίκτεται, καὶ τὸ γράμμα τὸ νομικόν, καθὼς
διακελεύεται, τὴν σάρκα περιτέμνεται, καὶ
πληρωτῆς τοῦ Νόμου δείκνυται.

Δεῦτε τοῦ Δεσπότης τὰ ἔνδοξα, Χριστοῦ ὀνο-
μαστήρια, ἐν ἀγιότητι πανηγυρίσωμεν· Ἰη-
σοῦς γὰρ θεοπρεπῶς, ἀνηγόρευται σήμερον·
σὺν τούτοις καὶ τὴν μνήμην δέ, τοῦ Ἱεράρχου
μεγαλύνωμεν.

Τοῦ Ἁγίου. Ὁ αὐτός.

Τοῦ Ἀρχιεπίσκοπος ὡς πρόβατον, πιστὸν Χρι-
στοῦ Βασίλειε, τοῖς ζωνφόροις ἴχνεσιν ἐπηκο-
λούθησας· τῷ τυράννῳ γὰρ τὴν σαυτοῦ, ψυ-
χὴν Πάτερ προδέδωκας, προκινδυνεύων ἄρι-
στα, τῆς Ἐκκλησίας παμμακάριστε.

Τὸ τῆς Ἐκκλησίας πανίερρον, Χριστοῦ κατιδὼν
σύστημα, ὑπὸ τῆς σῆς κοσμούμενον Ἱεραρχί-

ας σοφέ, ὁ πανώλης ἐμβροντηθεῖς, καταπέπτωκε τύραννος· τὴν γὰρ ἐν σοὶ τοῦ Πνεύματος, αἶγλην οὐκ ἤνεγκε Βασίλειε.

Δόξα.

Τῆς τῶν Αποστόλων καθέδρας, τῆς χορείας τε τῶν Ἀθλοφόρων, Χριστοῦ Πατριαρχῶν σκηνῆς, καὶ τῶν Δικαίων τρυφῆς, τῆς χορείας τε τῶν Προφητῶν, ἡξιώθης Βασίλειε· τῆς Θεοτόκου μύστης γὰρ, καὶ τῆς Τριάδος λάτρις γέγονας.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ὁ τὰ ὑπερῶα ἐν ὕδασι, στεγάζων μόνος Κύριος, ἀναχαιτίζων θάλασσαν ἀβύσσους τε, ὁ ξηραίνων ἐκ σοῦ Ἄγνη τὴν σάρκα προσλαβόμενος, ἐκ Βηθλεὲμ ἐπέιγεται, πρὸς Ἰορδάνην βαπτισθῆναι σαρκί.

Εἶτα οἱ δύο εἰρμὸι τῆς θ' ᾠδῆς. Ἦχος β'.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν τιμιωτέραν * τῶν ἄνω στρατευμάτων.

Ἀπορεῖ πᾶσα γλῶσσα * εὐφημεῖν πρὸς ἀξίαν * ἰλιγγιᾷ δὲ νοῦς καὶ ὑπερκόσμιος * ὕμνεῖν σε, Θεοτόκε· * ὅμως, ἀγαθὴ ὑπάρχουσα, * τὴν πίστιν δέχου· * καὶ γὰρ τὸν πόθον οἶδας * τὸν ἔνθεον ἡμῶν * σὺ γὰρ Χριστιανῶν εἰ προστάτις * σὲ μεγαλύνομεν.

Ἰαμβική.

Μεγάλυνον, ψυχὴ μου, * τὴν λυτρωσαμένην * ἡμᾶς ἐκ τῆς κατάρας.

Ὡ τῶν ὑπὲρ νοῦν* τοῦ τόκου σου θαυμάτων,*

Νύμφη πάναγνε, * Μήτηρ εὐλογημένη!

Δι' ἧς τυχόντες * παντελοῦς σωτηρίας,

Ἐπάξιον κροτοῦμεν * ὡς εὐεργέτη,

Δῶρον φέροντες * ὕμνον εὐχαριστίας.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν Ἐκφώνησις·

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Ἐξαποστειλᾶριον.

Ἦχος γ'. Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Φιλοσοφίας ἔρωτι, περιέτεμες Πάτερ, τὸ τῆς ψυχῆς σου κάλυμμα, καὶ τῷ κόσμῳ ἐδείχθης, ὡς ἥλιος τοῖς θαύμασι, καὶ πιστῶν κατηύγασας, τὰς διανοίας θεόφρον, τῆς Τριάδος ὁ λάτρις, ὦ Βασίλειε σοφέ, καὶ μύστης τῆς Θεοτόκου.

Τῆς Ἑορτῆς. Ὅμοιον.

Τὴν σάρκα περιτέμεται, ὁ τὸν Νόμον πληρώσας, ὡς βρέφος ὀκταήμερον, τῶν αἰώνων ὁ Κτίστης· καὶ σπάργανα εἰλίσσεται, ὡς βροτὸς καὶ γάλακτι, ἐκτρέφεται ὁ τὰ πάντα, τῆ ἀπειρῶ ἰσχύϊ, ὡς Θεὸς διακρατῶν, καὶ τῆ ῥοπῆ διεξαγῶν.

ΑΙΝΟΙ

Ἦχος πλ. α'.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Σοὶ πρέπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

Ἡ Στιχολογία (Ψαλμοὶ ρμθ', ρμθ') καί·

Ἰστώμεν Στίχους δ' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια δ' ἐκ τοῦ Μηναίου.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Στίχ. α'. Αἰνεῖτε αὐτόν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτόν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης αὐτοῦ.

Φέρει περιτομὴν ἐν σαρκί, ὁ ἐκ Πατρὸς ἄνευ τομῆς τε καὶ ρεύσεως, ἀφράστως τεχθεὶς ὡς Λόγος, καὶ ὡς Θεὸς ἐκ Θεοῦ, ἐν ἀτρέπτῳ μένων τῆ Θεότητι· διὸ κατὰ Νόμον, ὁ ὑπὲρ Νόμον γενόμενος, κατάρας Νόμου, ἐκλυτροῦται τοὺς ἅπαντας, καὶ τὴν ἄνωθεν, εὐλογίαν δεδώρηται. Ὅθεν τὴν ὑπεράγαθον, αὐτοῦ συγκατάβασιν, ἀνευφημοῦντες ὕμνοῦμεν, καὶ

εὐχαρίστως δοξάζομεν, αὐτὸν δυσωποῦντες, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. β'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Θέσει υἱὸς Θεοῦ γεγονώς, ἀναγεννήσει τῆ τοῦ Θεοῦ Βαπτίσματος, τὸν φύσει καὶ ἀληθεία, καὶ πρὸ αἰώνων Υἱόν, τοῦ Θεοῦ καὶ Λόγον ὁμοούσιον, Πατρὶ καὶ συνάναρχον, ὡμολόγησας Ὅσιε· αἰρετικῶν δέ, τὰ ἀπύλωτα στόματα, τῆ λαμπρότητι, τῶν σῶν λόγων ἐνέφραξας. Ὅθεν καὶ τὰ Βασίλεια, τὰ ἄνω κατῴκησας, συμβασιλεύων τῷ μόνῳ, καὶ φυσικῶς βασιλεύοντι, Χριστῷ τῷ πλουσίῳ, διανέμονται τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. γ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Ἐνδον ἐπουρανίου Ναοῦ, ὡς Ἱεράρχης ἱερὸς προσεχώρησας, τὴν πρᾶξιν καὶ θεωρίαν, τὰς τῆς σοφίας ἀρχάς, ὡς στολὴν ἀγίαν περικείμενος, καὶ νῦν εἰς τὸ ἄνω, θυσιαστήριον Ὅσιε, ἱερατεύων, καὶ Θεῷ παριστάμενος, καὶ τὴν ἄυλον, λειτουργίαν τελούμενος, μέμνησο συμπαθέστατε, παμμάκαρ Βασίλειε, τῶν ἐκτελούντων τὴν μνήμην, τὴν ἱεράν σου καὶ πάντιμον, Χριστὸν ἱκετεύων, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Στίχ. δ'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ὅλος ἱερωμένος Θεῷ, καὶ ὀλοτρόπως ἐκ παιδὸς ἀνακείμενος, σοφίας τῆς ὑπερσόφου, καταυγασθεὶς ταῖς αὐγαῖς, τὴν τῶν ὄντων γνῶσιν διετράνωσας· λαμπρῶς ἐξηγούμενος, καὶ σοφῶς διηγούμενος, τὴν ἐν τοῖς οὐσί, εὐταξίαν ποιούμενος, ἐπιγνώσεως, θειοτέρας ὑπόθεσιν. Ὅθεν σε θεορρήμονα, καὶ θεῖον διδάσκαλον, καὶ φωτοφόρον φωστῆρα, τῆς Ἐκκλησίας κηρύττομεν, Χριστὸν ἀνυμνοῦντες, τὸν παρέχοντα τῷ κόσμῳ, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα. **Τοῦ Ἁγίου.**

Ἦχος πλ. β'. Βυζαντίου.

Ἐξεχύθη ἡ χάρις ἐν χεῖλεσί σου, ὅσιε Πάτερ· καὶ γέγονας ποιμὴν, τῆς τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλη-

σίας, διδάσκων τὰ λογικὰ πρόβατα, πιστεύειν εἰς Τριάδα ὁμοούσιον, ἐν μιᾷ θεότητι.

Καὶ νῦν. **Τῆς Ἑορτῆς.**

Ἦχος πλ. δ'. Ανατολίου.

Συγκαταβαίνων ὁ Σωτὴρ τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων, κατεδέξατο σπαργάνων περιβολήν· οὐκ ἐβδελύξατο σαρκὸς τὴν περιτομήν, ὁ ὀκταήμερος κατὰ τὴν Μητέρα, ὁ ἄναρχος κατὰ τὸν Πατέρα. Αὐτῷ πιστοὶ βοήσωμεν· Σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ εὐθὺς ψάλλεται

Ἡ ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δείξαντι τὸ φῶς. * Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ * καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, * ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ἦμνουμέν σε, * εὐλογοῦμέν σε, * προσκυνούμεν σε, * δοξολογοῦμέν σε, * εὐχαριστοῦμέν σοι * διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, * ἐπουράνιε Θεέ, * Πάτερ παντοκράτορ· * Κύριε Υἱὲ μονογενές, * Ἰησοῦ Χριστέ, * καὶ ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, * ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, * ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, * ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, * ἐλέησον ἡμᾶς, * ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, * ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, * καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος ἅγιος, * σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, * Ἰησοῦς Χριστός, * εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογήσω σε * καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα * καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, * ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ * ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, * ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν, * καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου * εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, * τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, * κα-
θάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε * διδάξόν με τὰ δικαιο-
ματά σου. (ἐκ γ')

Κύριε, * καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν * ἐν γενεᾷ
καὶ γενεᾷ. * Ἐγὼ εἶπα * Κύριε, ἐλέησόν με *
ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, * ὅτι ἤμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον * διδάξόν με τοῦ
ποιεῖν τὸ θέλημά σου, * ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς * ἐν τῷ φωτί σου ὁ-
ψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου * τοῖς γινώσκουσί
σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος * ἐλέησον ἡμᾶς. (ἐκ γ')

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ ἀγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶ-
νων. Ἀμήν.

Ἅγιος ἀθάνατος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ πάλιν ἰσχυροτέρῳ φωνῇ·

Ἅγιος ὁ Θεός, * ἅγιος ἰσχυρός, * ἅγιος ἀθάνα-
τος * ἐλέησον ἡμᾶς.

Καὶ τὸ ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ...

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικὰ
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι πρέπει σοὶ πᾶσα δόξα...

[Τὰ Τυπικά, οἱ Μακαρισμοί, καὶ
ἐκ τῶν Κανόνων ἢ γ' καὶ ἢ ζ' ᾠδή.]

Εἰ δὲ βούλει, εἰπὲ τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος α'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Ἀλαλάξατε τῷ Θεῷ, πᾶσα ἡ γῆ, ψά-
λατε δὴ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ, δότε δόξαν αἰνέ-
σει αὐτοῦ. (ξε' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, * Σῶτερ, σῶ-
σον ἡμᾶς.

Στίχ. β'. Απαγγείλατε ἐν τοῖς ἔθνεσι τὰ ἔργα
αὐτοῦ· διηγήσασθε πάντα τὰ θαυμάσια αὐ-
τοῦ. (ρδ' 1-2)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. γ'. Εἶπατε τῷ Θεῷ· Ὡς φοβερὰ τὰ ἔργα
σου. (ξε' 3)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Στίχ. δ'. Πᾶσα ἡ γῆ προσκυνησάτωσάν σοι
καὶ ψαλάτωσάν σοι, ψαλάτωσαν τῷ ὀνόματί
σου. (ξε' 4)

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ταῖς πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου...

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Εὐφραινέσθωσαν οἱ οὐρανοί, καὶ ἀ-
γαλλιᾶσθω ἡ γῆ, σαλευθήτω ἡ θάλασσα καὶ
τὸ πλήρωμα αὐτῆς. (ζε' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, * ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς,
* ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Στίχ. β'. Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἄσα-
τε τῷ Κυρίῳ, πᾶσα ἡ γῆ. (ζε' 1)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ..

Στίχ. γ'. Ἐκ Σιών ἡ εὐπρέπεια τῆς ὠραιότητος
αὐτοῦ. (μθ' 2)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ..

Στίχ. δ'. Ὁ Θεὸς ἡμῶν ἐν τῷ οὐρανῷ καὶ ἐν τῇ
γῆ πάντα, ὅσα ἠθέλησεν, ἐποίησεν. (ριγ' 11)

Σῶσον ἡμᾶς, Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περιτμηθεὶς, ..

Δόξα. Καὶ νῦν.

Ὁ μονογενὴς Υἱὸς καὶ Λόγος τοῦ Θεοῦ, * ἀθά-
νατος ὑπάρχων * καὶ καταδεξάμενος * διὰ
τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν * σαρκωθῆναι ἐκ τῆς
ἀγίας Θεοτόκου * καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, *
ἀτρέπτως ἐνανθρωπήσας, * σταυρωθεὶς τε,
Χριστὲ ὁ Θεός, * θανάτῳ θάνατον πατήσας, *
εἰς ὧν τῆς ἀγίας Τριάδος, * συνδοξαζόμενος

τῷ Πατρὶ * καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι, * σῶσον ἡ-
μᾶς.

**Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν
καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·
Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...**

Ἀντίφωνον Γ΄. Ἦχος α΄. (Ἐκλογή).

Στίχ. α΄. Τὰ ἐλέη σου, Κύριε, εἰς τὸν αἰῶνα ἄ-
σομαι, εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν ἀπαγγελῶ τὴν
ἀλήθειάν σου ἐν τῷ στόματί μου. (πη΄ 2)

**Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλα-
βες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε**
Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελή-
σει καταδέχει σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκι-
ῶδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡ-
μῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ
συγκαταβάσει σου.

Στίχ. β΄. Ἐξομολογήσονται οἱ οὐρανοὶ τὰ
θαυμάσιά σου, Κύριε, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου
ἐν ἐκκλησίᾳ ἁγίων. (πη΄ 6)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ...

Στίχ. γ΄. Ἠγάπησας δικαιοσύνην καὶ ἐμίση-
σας ἀνομίαν· διὰ τοῦτο ἔχρισέ σε ὁ Θεὸς ὁ
Θεὸς σου ἔλαιον ἀγαλλιάσεως παρὰ τοὺς με-
τόχους σου. (μδ΄ 8)

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ...

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ προσπέσωμεν
Χριστῷ. Σῶσον ἡμᾶς Υἱὲ Θεοῦ, ὁ σαρκὶ περι-
τηθεὶς, ψάλλοντάς σοι, Ἀλληλούϊα.

Τὸ ἀπολυτικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

**Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλα-
βες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε**
Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελή-
σει καταδέχει σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκι-
ῶδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡ-

μῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐ-
σπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ
συγκαταβάσει σου.

Τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξηλθεν ὁ φθόγγος σου,
ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρε-
πῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρέ-
νωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόσμη-
σας. Βασίλειον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χρι-
στὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ
μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ τοῦ Ἁγίου τοῦ Ναοῦ.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. (τῇ α΄ Ἰανουαρίου).
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ἦχος γ΄. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ὁ τῶν ὄλων Κύριος * περιτομὴν ὑπομένει *
καὶ βροτῶν τὰ πταισμάτα * ὡς ἀγαθὸς περι-
τέμνει * δίδωσι τὴν σωτηρίαν * σήμερον κό-
σμων * χαίρει δὲ ἐν τοῖς ὑψίστοις * καὶ ὁ τοῦ
κτίστου * ἱεράρχης καὶ φωσφόρος, * ὁ θεῖος
μύστης * Χριστοῦ Βασιλείος.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Προκείμενον καὶ Ἀλληλουϊα τῆς ἡμέρας.
(Προκείμενον τοῦ ἁγίου εἰς μνήμας ἱεραρχῶν
καὶ Ἀλληλουϊα τῆς δεσποτικῆς ἑορτῆς)

Προκείμενον. Ἦχος α΄. (Ψαλμὸς μη΄).

Τὸ στόμα μου λαλήσει σοφίαν, καὶ ἡ μελέτη
τῆς καρδίας μου σύνεσιν. (μη΄ 4)

Στίχ. α΄. Ἀκούσατε ταῦτα, πάντα τὰ ἔθνη, ἐ-
νωτίσασθε πάντες οἱ κατοικοῦντες τὴν οἰκου-
μένην. (μη΄ 2)

Στίχ. β΄. Κλινῶ εἰς παραβολὴν τὸ οὖς μου, ἀ-
νοιξῶ ἐν ψαλτηρίῳ τὸ πρόβλημά μου. (μη΄ 5)

**Πρὸς Κολασσαεῖς Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀ-
νάγνωσμα.**

(Κολ. β' 8-12)

Ἀδελφοί, βλέπετε μή τις ὑμᾶς ἔσται ὁ συλαγωγῶν διὰ τῆς φιλοσοφίας καὶ κενῆς ἀπάτης, κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν ἀνθρώπων, κατὰ τὰ στοιχεῖα τοῦ κόσμου καὶ οὐ κατὰ Χριστόν· ὅτι ἐν αὐτῷ κατοικεῖ πᾶν τὸ πλήρωμα τῆς θεότητος σωματικῶς, καὶ ἐστὲ ἐν αὐτῷ πεπληρωμένοι, ὅς ἐστιν ἡ κεφαλὴ πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας, ἐν ᾧ καὶ περιετμήθητε περιτομῇ ἀχειροποιήτῳ ἐν τῇ ἀπεκδύσει τοῦ σώματος τῶν ἁμαρτιῶν τῆς σαρκός, ἐν τῇ περιτομῇ τοῦ Χριστοῦ, συνταφέντες αὐτῷ ἐν τῷ βαπτίσματι, ἐν ᾧ καὶ συνηγέρθητε διὰ τῆς πίστεως τῆς ἐνεργείας τοῦ Θεοῦ τοῦ ἐγείραντος αὐτὸν ἐκ τῶν νεκρῶν.

Ἀλληλουῖα (γ'). Ἦχος πλ. δ'. (Ψαλμὸς οθ').

Στίχ. α'. Ὁ ποιμαίνων τὸν Ἰσραὴλ, πρόσχες, ὁ ὀδηγῶν ὡσεὶ πρόβατα τὸν Ἰωσήφ. (οθ' 2)

Στίχ. β'. Ὁ καθήμενος ἐπὶ τῶν Χερουβὶμ, ἐμφάνηθι, ἐξεγείρον τὴν δυναστείαν σου καὶ ἔλθε εἰς τὸ σῶσαι ἡμᾶς. (οθ' 23)

Στίχ. γ'. Ἐπίβλεψον ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἴδε καὶ ἐπίσκεψαι τὴν ἄμπελον ταύτην καὶ κατάρτισαι αὐτήν, ἣν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ σου. (οθ' 15-16)

Στίχ. δ'. Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων, ἐπίστρεψον ἡμᾶς καὶ ἐπίφανον τὸ πρόσωπόν σου, καὶ σωθησόμεθα. (οθ' 20)

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν (β' 20-21, 40-52).

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ὑπέστρεψαν οἱ ποιμένες δοξάζοντες καὶ αἰνοῦντες τὸν Θεὸν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἤκουσαν καὶ εἶδον καθὼς ἐλαλήθη πρὸς αὐτούς. Καὶ ὅτε ἐπλήσθησαν ἡμέραι ὀκτῶ τοῦ περιτεμεῖν αὐτόν, καὶ ἐκλήθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ἰησοῦς, τὸ κληθὲν ὑπὸ τοῦ ἀγγέλου πρὸ τοῦ συλληφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ κοιλίᾳ. Τὸ δὲ παιδίον ἠῤῥαξε καὶ ἐκραταιοῦτο πληρούμενον σοφία, καὶ χάρις Θεοῦ ἦν ἐπ' αὐτό. Καὶ ἐπορεύοντο οἱ γονεῖς αὐτοῦ κατ' ἔτος εἰς Ἱερουσαλὴμ τῇ ἑορτῇ τοῦ πάσχα. Καὶ ὅτε ἐγένετο ἐτῶν δώδεκα, ἀναβαινόντων αὐτῶν κα-

τὰ τὸ ἔθος τῆς ἑορτῆς καὶ τελειωσάντων τὰς ἡμέρας, ἐν τῷ ὑποστρέφειν αὐτοὺς ὑπέμεινε Ἰησοῦς ὁ παῖς ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ οὐκ ἔγνωσαν οἱ γονεῖς αὐτοῦ. Νομίσαντες δὲ αὐτὸν εἶναι ἐν τῇ συνοδίᾳ ἦλθον ἡμέρας ὁδὸν καὶ ἀνεζήτησαν αὐτὸν ἐν τοῖς συγγενεῦσιν καὶ τοῖς γνωστοῖς, καὶ μὴ εὑρόντες ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλὴμ ἀναζητοῦντες αὐτόν. Καὶ ἐγένετο μετὰ ἡμέρας τρεῖς εὑρον αὐτὸν ἐν τῷ ἱερῷ καθεζόμενον ἐν μέσῳ τῶν διδασκάλων καὶ ἀκούοντα αὐτῶν καὶ ἐπερωτῶντα αὐτούς· ἐξίσταντο δὲ πάντες οἱ ἀκούοντες αὐτοῦ ἐπὶ τῇ συνέσει καὶ ταῖς ἀποκρίσεσιν αὐτοῦ. Καὶ ἰδόντες αὐτὸν ἐξεπλάγησαν, καὶ πρὸς αὐτὸν ἡ μήτηρ αὐτοῦ εἶπεν· Τέκνον, τί ἐποίησας ἡμῖν οὕτως; ἰδοὺ ὁ πατήρ σου καὶ γὰρ ὀδυνώμενοι ἐζητοῦμέν σε. Καὶ εἶπεν πρὸς αὐτούς· Τί ὅτι ἐζητεῖτέ με; οὐκ ᾔδειτε ὅτι ἐν τοῖς τοῦ πατρὸς μου δεῖ εἶναι με; καὶ αὐτοὶ οὐ ᾔσυνῆκαν τὸ ῥῆμα ὃ ἐλάλησεν αὐτοῖς. Καὶ κατέβη μετ' αὐτῶν καὶ ἦλθεν εἰς Ναζαρέτ, καὶ ἦν ὑποτασσόμενος αὐτοῖς. Ἡ δὲ μήτηρ αὐτοῦ διετήρει πάντα τὰ ῥήματα ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτῆς. Καὶ Ἰησοῦς προέκοπτεν σοφία καὶ ἡλικία καὶ χάριτι παρὰ Θεῶ καὶ ἀνθρώπων.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Καὶ γίνεται τὸ κήρυγμα τοῦ Θεοῦ λόγου.

Ἰστέον δέ, ὅτι κατὰ τὴν σήμερον τελεῖται ἡ Θεῖα Λειτουργία τοῦ Μεγάλου Βασιλείου, διὰ τὴν ἱεράν αὐτοῦ καὶ σεβάσμιον μνήμην.

Εἰς τό· Ἐξαιρέτως τῆς Παναγίας...

Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις, * ἀγγέλων τὸ σύστημα * καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, * ἡγιασμένε ναὲ * καὶ παράδεισε λογικέ, * παρθενικὸν καύχημα, * ἐξ ἧς Θεὸς ἐσαρκώθη * καὶ παιδίον γέγονεν * ὁ πρὸ αἰῶνων ὑπάρχων Θεὸς ἡμῶν * τὴν γὰρ σὴν μήτραν * θρόνον ἐποίησε * καὶ τὴν σὴν γαστέρα * πλατυτέραν οὐρανῶν ἀπειργάσατο. * Ἐπὶ σοὶ χαίρει, Κεχαριτωμένη, * πᾶσα ἡ κτίσις· δόξα σοι.

* * *

Κοινωνικόν.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν. Ἀλλη-
λούϊα.

Μετὰ τὴν μετάδοσιν, ἀντὶ τοῦ· Εἶδομεν...

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ...

Εἰς τό· Πάντοτε, νῦν καὶ αἰεί...

Ἦχος β΄.

Πληρωθήτω τὸ στόμα ἡμῶν * αἰνέσεώς σου,
Κύριε, * ὅπως ἀνυμνήσωμεν τὴν δόξαν σου, *
ὅτι ἠξίωσας ἡμᾶς * τῶν ἁγίων σου μετασχεῖν
μυστηρίων· * τήρησον ἡμᾶς ἐν τῷ σῶ ἁγια-
σμῷ, * ὅλην τὴν ἡμέραν * μελετῶντας τὴν δι-
καιοσύνην σου. * Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλ-
ληλούϊα.

Μετὰ τὴν ὀπισθάμβωνον εὐχὴν. Ἦχος β΄.

Εἴη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον * ἀπὸ τοῦ
νῦν καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος. (ἐκ γ΄)

Ἀπόλυσις· Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περι-
τμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σω-
τηρίαν, Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν... Ἀμήν.

* * * * *

Τάξις τῆς δοξολογίας ἐπὶ τῇ ἐνάργει τοῦ νέου ἔτους

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεύς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε·
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς. Ἦχος α΄.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομὴν, θελήσει καταδέχει σαρκικὴν, ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγῃ συγκαταβάσει σου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόμισας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα τὸ κοντάκιον τῆς ἰνδίκτου.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ τῶν αἰώνων ποιητὴς καὶ δεσπότης, * Θεὲ τῶν ὄλων ὑπερούσιε ὄντως, * τὴν ἐνιαύσιον εὐλόγησον περιόδον * σφῶζων τῷ ἐλέει σου τῷ ἀπείρῳ, οἰκτίρμον, * πάντα τοὺς λατρεύοντας σοὶ τῷ μόνῳ δεσπότη * καὶ ἐκβοῶντας φόβῳ· Λυτρωτά, * εὐφορον πᾶσι τὸ ἔτος χορήγησον.

Εὐθύς ἡ δοξολογία (ἐπιλογή στίχων).

Δόξα σοὶ τῷ δείξαντι τὸ φῶς. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Εὐλόγησον τὸν στέφανον τοῦ ἐνιαυτοῦ τῆς χρηστότητός σου Κύριε.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθημένος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου. (ἄπαξ)

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (ἄπαξ)

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνά ἐν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον, ἐξαιρέσει τῆς ἕκτης αἰτήσεως Ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι, μεθ' ἣν ψάλλουν αὐτὸ ἀνά δέκα ἀμοιβαδὸν τετράκις, πραεῖα τῇ φωνῇ.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθόδοξων Χριστιανῶν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Γένους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν τῷ κράτει ἡμῶν, τοῦ κατὰ ξηρὰν, θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ καὶ ὑπὲρ τοῦ Κυρίου τὸν Θεὸν ἡμῶν ἐπὶ πλέον συνεργῆσαι καὶ κατευοῦσαι αὐτοὺς ἐν πᾶσιν.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς, καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν καὶ ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου.

Ἔτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ διαφυλαχθῆναι τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἢ τὴν Μονήν) καὶ τὴν πόλιν (ἢ χώραν, ἢ νῆσον) ταύτην, καὶ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν, ἀπὸ λοιμοῦ, λιμοῦ, σεισμοῦ, καταποντισμοῦ, πυρός, μαχαίρας, ἐπιδρομῆς ἀλλοφύλων, καὶ ἐμφυλίου πολέμου· ὑπὲρ τοῦ ἱ-

λεων, εὐμενῆ καὶ εὐδιάλλακτον γενέσθαι τὸν ἀγαθὸν καὶ φιλόανθρωπον Θεὸν ἡμῶν, τοῦ ἀποστρέψαι καὶ διασκεδάσαι πᾶσαν ὀργὴν καὶ νόσον, τὴν καθ' ἡμῶν κινουμένην· καὶ ῥύσασθαι ἡμᾶς ἐκ τῆς ἐπικειμένης δικαίας αὐτοῦ ἀπειλῆς, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ἔτι δεόμεθα καὶ ὑπὲρ τοῦ εἰσακοῦσαι Κύριον τὸν Θεὸν φωνῆς τῆς δεήσεως ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν, καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεὺς τὴν εὐχὴν ταύτην·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσίᾳ θέμενος, ὁ ἀναρχος καὶ ἀτελεύτητος καὶ ἐπέκεινα παντὸς χρόνου νοούμενός τε καὶ ὑπάρχων, ὁ πάσης ἐκτὸς μεταβολῆς τε τῶν ὄντων καὶ ἀλλοιώσεως, ὁ τὸν πάντα χρόνον τὸν τε γεγονότα τὸν τε ὄντα καὶ τὸν ἐσόμενον πληρῶν, ὁ ἐν τῇ ἀφάτῳ σου μακροθυμία καταξιώσας ἡμᾶς εἰς νέον ἐνιαυτὸν τοῦ πλούτου τῆς χρηστότητός σου εἰσελθεῖν, αὐτός, πανάγαθε Δέσποτα, τὴν εἴσοδον ταύτην τῇ θείᾳ σου χάριτι εὐλόγησον· ὄμβρους εἰρηνικοὺς πρὸς καρποφορίαν τῇ γῆ δώρησαι· τοὺς ἀέρας ὑγιεινοὺς καὶ εὐκράτους ἀνθρώποις τε καὶ κτήνεσι κατασκεύασον· δὸς ἡμῖν ἐν εἰρήνῃ καὶ ὁμονοίᾳ βεβαία τὸν κύκλον αὐτοῦ διελθεῖν, τῷ στεφάνῳ τῆς δόξης τῶν ἀρετῶν κοσμουμένους, τῷ φωτὶ τῶν ἐντολῶν σου εὐσχημόνως ὡς ἐν ἡμέρᾳ καλῶς ὀδεύοντας· τὸ εὐσεβὲς ἡμῶν ἔθνος τῇ δυνάμει σου κραταίωσον· τὴν νεότητά παιδαγωγῆσον· τὸ γῆρας περικράτησον· τοὺς ὀλιγοψύχους παραμύθησον· τοὺς ἐσκορπισμένους ἐπισυνάγαγε· τοὺς πεπλανημένους ἐπανάγαγε καὶ σύναψον τῇ ἀγίᾳ σου Ἐκκλησίᾳ, ἣν τῇ θείᾳ σου χάριτι καλῶς διαφύλαξον· λάλησον ἀγαθὰ ἐν ταῖς καρδίαις τῶν ἀρχόντων ἡμῶν, ἐνίσχυσον καὶ ἐνδυνάμωσον αὐτούς τε καὶ τὸν φιλόχριστον ἡμῶν στρατὸν· ἐλθέτω ἐφ' ἡμᾶς, Κύριε, ἡ βασιλεία σου, βασιλεία ἀγάπης, χρηστότητος, δικαιοσύνης καὶ εἰρήνης, καὶ ἀξίωσον ἡμᾶς ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ ὑμνεῖν σε καὶ δοξάζειν σε τὸν ἐν Τριά-

δι ἀναρχον καὶ αἰώνιον Θεὸν εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεὺς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀνασταὺς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν...

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Εἰδήσεις. 1. Ἐν ταῖς καθημεριναῖς ἢ Παρακλητικῇ σχολάζει μέχρι τῆς 14ης τοῦ μηνὸς πλήν τῶν Κυριακῶν. Διὰ τὰς ἀκολουθίας τῶν προεορτίων καὶ τῶν μεθεορτίων καθημερινῶν βλέπε ἔμπροσθεν εἰς τὰς «γενικὰς τυπικὰς διατάξεις» §§52-63.

2. Εἰς τοὺς ἐσπερινοὺς τῶν προεορτίων ἡμερῶν ψάλλονται μετὰ τὸ «Νῦν ἀπολύεις» οἱ διὰ τὰ ἀπόδειπνα κανόνες τοῦ Μηναίου (βλέπε Τ.Μ.Ε., Δεκ. 25 §23), μεθ' οὓς λέγεται τὸ τρισάγιον.

3. Ἀπὸ 2 μέχρι 5 Ἰανουαρίου, ἐὰν ἐορτάζεται ἅγιος, ψάλλονται καταβασίαι οἱ εἰρμοὶ τοῦ α' κανόνος τῶν Θεοφανείων «Βυθοῦ ἀνεκάλυψε πυθμένα», εἰς δὲ τὴν θ. λειτουργίαν (καὶ εἰς τὰς ὥρας μετὰ τὸ τρισάγιον) ψάλλεται τὸ προεορτίον κοντάκιον «Ἐν τοῖς ρεῖθροις σήμερον».

ΤΑΕΙΣ ΤΕΛΕΤΗΣ ΚΟΠΗΣ ΒΑΣΙΛΟΠΙΤΤΑΣ

Ὁ διάκονος· Εὐλόγησον, Δέσποτα.

Ὁ ἱερεὺς· Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἐορτῆς. Ἦχος α'.

Μορφὴν ἀναλλοιώτως ἀνθρωπίνην προσέλαβες, Θεὸς ὢν κατ' οὐσίαν πολυεύσπλαγχνε

Κύριε· καὶ Νόμον ἐκπληρῶν περιτομήν, θελήσει καταδέχει σαρκικήν, ὅπως παύσης τὰ σκιώδη, καὶ περιέλης τὸ κάλυμμα τῶν παθῶν ἡμῶν. Δόξα τῇ ἀγαθότητι τῇ σῆ· δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου· δόξα τῇ ἀνεκφράστῳ Λόγε συγκαταβάσει σου.

Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἱεράρχου. Ἦχος α΄.

Εἰς πᾶσαν τὴν γῆν ἐξῆλθεν ὁ φθόγγος σου, ὡς δεξαμένην τὸν λόγον σου· δι' οὗ θεοπρεπῶς ἐδογματίσας, τὴν φύσιν τῶν ὄντων ἐτρένωσας, τὰ τῶν ἀνθρώπων ἤθη κατεκόμισας. Βασιλείον ἱεράτευμα, Πάτερ Ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρησασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Εἶτα αἱ ἐξῆς αἰτήσεις τῆς ἐκτενοῦς ὑπὸ τοῦ διακόνου, τῶν χορῶν ψαλλόντων ἐκ περιτροπῆς ἀνὰ ἓν τριπλοῦν Κύριε, ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ εὐλογηθῆναι τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητος τοῦ Κυρίου καὶ γενέσθαι αὐτὸν εἰρηνικὸν καὶ σωτήριον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ... (καὶ μνημονεύει τῶν ὑπὲρ ὧν γίνεται ἡ κοπή τῆς Βασιλόπιττας) τῶν ἀπεκδεχομένων τὸ παρὰ σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ ἱερεύς·

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλάνθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ διάκονος· Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ὁ χορός· Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς τὴν εὐχήν·

Κύριε ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ καιροὺς καὶ χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος καὶ τὴν ζωὴν ἡμῶν εἰς χεῖρας σου διακρατῶν, ἐπάκουσον ἡμῶν δεομένων σου ἐν τῇ εὐσήμῳ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἐπὶ τῇ εἰσόδῳ ἡμῶν εἰς τὸν νέον ἐνιαυτὸν τῆς χρηστότητός σου, καὶ εὐλόγησον τοὺς πλακοῦντας τούτους τοὺς προσφερομένους εἰς δόξαν σὴν καὶ τιμὴν τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας. Ἐπίβλεψον μεγαλόδωρε ἐξ οὐρανοῦ ἀγίου σου καὶ κατὰπεμψον ἐφ' ἡμᾶς, τοὺς τε τὰ δῶρα ταῦτα εὐτρεπίσαντας καὶ τοὺς ἐξ αὐτῶν μεταλαμβάνοντας, τὰς οὐρανίους δωρεάς σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἠλπίκαμεν, τῷ ζῶντι Θεῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας. Εὐλόγησον τὰς εἰσόδους καὶ ἐξόδους ἡμῶν, πλήθυνον ἐν ἀγαθοῖς τὴν ζωὴν ἡμῶν καὶ κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς ἐργασίαν τῶν θείων σου ἐντολῶν, ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος. Πρεσβείαις τῆς παναχράντου σου Μητρός, τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ μεγάλου καὶ πάντων σου τῶν Ἁγίων.

Ὁ χορός· Ἀμήν.

Ὁ ἱερεύς τὴν Ἀπόλυσιν·

Δόξα σοι, ὁ Θεός, ἡ ἐλπίς ἡμῶν, δόξα σοι.

Ὁ ἐν τῇ ὀγδόῃ ἡμέρᾳ σαρκὶ περιτμηθῆναι καταδεξάμενος διὰ τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, [καὶ ἀναστάς ἐκ νεκρῶν] Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ παναμώμου ἀγίας αὐτοῦ Μητρός· τῶν ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν Ὁσίων καὶ θεοφόρων πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἐν ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου, Ἀρχιεπισκόπου Καισαρείας Καππαδοκίας, οὐρανοφάντορος τοῦ Μεγάλου, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεήσαι καὶ σῶσαι ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἀγίων πατέρων ἡμῶν...

Ὁ χορός· Ἀμήν.
